

ZLATARSKE I^{*}skr^{*}ice

15 kuna

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića, Zlatar i područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini
BROJ 14, RUJAN 2011.

ISKROKOVAČNICA ZLATARSKIH ISKRICA

BROJ 14, ŠKOLSKA GODINA 2011./2012.

RUJAN 2011.

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića, Zlatar,
PŠ Donja Batina i PŠ Martinšćina

Izdavač: OŠ Ante Kovačića, Zlatar
Vladimira Nazora 1, 49250 Zlatar
tel.: 049/466-832
e-pošta: os-ante.kovacica@kr.t-com.hr
mrežna stranica: www.os-akovacica-zlatar.skole.hr

Za izdavača:
ravnateljica Rajna Borovčak, dipl. uč.

Urednica:
Brigita Adanić, 6.a

Glavni i odgovorni urednik:
Denis Vincet, školski knjižničar

Voditeljica novinarske skupine:
Veronika Podobnik - Stipanec, dipl. uč.

Uredništvo: učenice Petra Balić (8.a), Karla Posarić (8.a), Ana Klemar (8.b), Marija Posarić (8.c); učiteljica Veronika Podobnik - Stipanec i školski knjižničar Denis Vincet

Lektura: Nevenka Šušljek, Brankica Matijašec i Veronika Podobnik - Stipanec

Grafičko oblikovanje i prijelom lista: Denis Vincet

Likovno rješenje naslovnice: Zvonko Šarčević, prof.

Učenici suradnici: (1.a) Lorena Požgaj (1.b) Dorijan Hanžek, Ivan Gabrijel Koralija, Blaž Stužić (2.a) Erin Latin, Dora Martinuš, Slavko Mikulec, Lana Orsag, Luka Popijač (2.b) Monika Petanjek, Ana Varga (3.a) Viktorija Adanić, Ana Lara Burnać, Klauđija Hubak, Magdalena Krsnik, Jana Kudelić, Luka Papić, Dorotea Rožić, Dorotea Strelar, Karlo Škof (3.b) Anera Fijačko, Marta Fraculj-Matole, Ivona Habuš, Helena Hoić, Ivona Huljak, Andro Klancir, Arijana Kreš, Kristijan Škof (4.a) Nikola Benčić, Antonija Latin, Laura Latin, Marea Novosel, Jurica Pribolšan, Fran Rod, Petra Sokolić, Andrea Šeremet, Marija Turek (4.b) Lovro Naumovski, Lovro Stužić, Lucija Pretković (5.a) Mario Bezak, Lovro Posarić, Matija Preis (5.b) Petra Pozaić (6.a) Brigita Adanić, Lorena Jurec, Lea Pribolšan, Robert Sviben, Patricija Škrebić, Marko Varga (6.b) Tin Bručić, Mihael Grzelja, Lana Juretić (7.a) Filip Benković, Tomislav Levkuš, Nikolina Posarić, Iva Pribolšan, Tonka Sviben (7.b) Amanades Fijačko (7.c) Jasmina Jajtić, Kristina Škof (8.a) Martin Bajzek, Petra Balić, Amalija Parlaj, Domagoj Pejić, Karla Posarić, Ana Rogina (8.b) Manuela Benković, Goran Hubak, Ana Ilčić, Ana Klemar, Mario Orsag, Ana Pavlin, Petra Pretković, Ana Pristarić, Lucija Škrebić, Andrija Škrlec (8.c) Blaž Goleš, Željka Kurečić, Marija Posarić, Zdravko Šušljek te učenici PŠ Martinšćina i PŠ Donja Batina

Učitelji suradnici: Silvija Adanić, psihologinja Katarina Biondić, Predrag Ceboci, Vesna Ceboci, Draga Forko, Kristina Fruk, Josipa Hopek, Marija Kajba, Ana Marija Korpar, Đurđa Kostanjevečki, Ankica Krajnik, Valentina Lebić Naumovski, Anita Martinić, Svjetlana Mezak, Ljiljana Mutak, Anita Petanjek - Macan, Irena Petrovečki, Marijan Posarić, Nina Posarić, pedagoginja Vlatka Prpić, Natalija Račić, Katarina Skoko, Nataša Sovec, Blanka Sviben, Zvonko Šarčević, Božena Škrlec, Stjepan Škrlec, Tanja Tomica

Autori fotografija: Naši učenici i učitelji, Foto studio "Marta" Zlatar, Krešimir Varga, Gradska knjižnica Zlatar, Pučko otvoreno učilište dr. Jurja Žerjavića Zlatar, školski arhiv

Tisk: Orka promet

Naklada: 150 komada

List izlazi jedanput na godinu

Tema broja

Naši školski projekti

22

Postali smo prijatelji šume; Odbor za demokratsko građanstvo; I mali Etiopljani sada mogu u školu; Reguliramo promet kraj škole; Položili smo vozački; Prometna pravila — podsjetimo se!; Stop nasilju među djecom; Bit ćemo dobri!; Osmijeh za osmijeh; Šafran — da se ne zaboravi holokaust; Eko za etno; Staklo naš i vaš prijatelj

NAŠE ŠKOLE — TO SMO MI!

4

Prde, mrgudala, riglje i krpene lopte; Recitiramo, pjevamo, plešemo, glumimo; Priznanje našemu radu; Naše područne škole; Novi u školi; Bez njih se ne može; Da bi škola bila ljepša

ŠKOLSKI VREMELPOV

11

Policajac u 1. razredu; I sutra ću doći u školu; Međunarodni dan pismenosti; 41. Dani kajkavske riječi; Kaj se voli bojom; Kaj živi u dječjim srcima; Kičenjem kinča izviđači do 1. mesta; Za čipku (ipak) treba dedek; Vuzmeni dani; Da se ne zaboravi; Čuvajmo uspomenu na sve žrtve i heroje Domovinskog rata; 20 godina Hrvatske; Betlehemsko svjetlo; Vjeronaučna olimpijada; Luda pjevanka kod Doriće; Život je maskenbal; Pisma zaljubljenih za Valentinovo; Kuglof iz Zagorske hiže; Lutka na dar; Rič materinska; Bile smo na morskoj školi stvaralaštva; Susret malih pjesnika Slavonije i Baranje; Čudesna šuma; Posjetili smo DVD Zlatar

NAŠ PONOS

26

I ove godine prvo mjesto; Zbor naše škole dobio glazbeni Oskar znanja; Plesom u Krapini zaradili posjet Matiji Gupcu; Veliki virtuoz; Moje je znanje nagrađeno!; Informatički boj; Ponosni smo...

Hodajuća izložba; Jedna jabuka na dan, tjera doktora iz kuće van; Rastanak; Umjetnici na djelu; Cijeli 2.a završio kod doktora; Umjesto u školu, otišli na bajere; Izviđačkim stazama; Vidjeli jezero, a mislili da je more; Gledali smo 3D film, Po zelenom Zagorju; Lijepa naša Hrvatska; Gnjezda roda teška su 700 kg; Maturalac opet u modi; Hvali more, drž' se kraja; Krasna zemljo, Istro mila!; Kad učitelji uče; Ministranti na moru

Dragi čitatelji!

Toliko je mnogo događanja u našoj školi u kojima sudjeluju učenici, njihovi roditelji te učitelji i bila bi prava šteta kada ih ne bismo zabilježili. Bilo bi to nemoguće da nema vrijednih suradnika — naših učenika koji su se zaista iskazali. Prednjače, dakako, mlađi novinari. S blokićem i olovkom u ruci mogli ste ih vidjeti na različitim zadacima. Sve ovo objedinjeno u *Iskrice* daje cijelovitu sliku naših aktivnosti. Tema broja su školski projekti na koje možemo biti ponosni. Možda je nešto i zabravljeni, ali nemojte biti kritični. Sve koji žele na bilo koji način surađivati u školskom listu pozivam da se javi u novinarsku skupinu ili u školsku knjižnicu.

Urednica

SVIJET OKO NAS

41

Mali autor starinskih knjiga; Tomosi su moja ljubav

OBOGAĆENI DUHOM

42

Solidarnost na djelu; Narcisom u borbi protiv raka dojke; Mala srca za velika djela; Primili smo Isusa u svoja srca; Nadarili smo mališane kod časnih na Vrhovcu; Igračke djeci iz vrtića; Izviđači svim učenicima naše škole donijeli neretvanske mandarine

KNJIGO(SU)SRETNICA

44

Šale, trice, zvrndalice; Interliber; Gospodar Bačva Barut; Bez znanja se teško snalazi u životu

Danas još u vrtiću, a ubrzo će i sami pisati tekstove za *Iskrice*

Djeca iz zlatarskog vrtića Uzdanica posjetila su 4.b razred naše škole i vidjela kako je to biti u školskim klupama. Na početku su bili malo sramežljivi, ali kako je vrijeme odmicalo, bili su sve opušteniji. Pjevali smo im, plesali, glumili. Budući da su nam bez ustručavanja postavljali različita, vrlo neobična pitanja, sigurni smo da će među njima u budućnosti biti dobrih novinara koji će pisati za *Iskrice*. (Lucija Pretković, 4.b)

SPORT

46

Brže, više, jače!; Tenis — godinu dana besplatno; Volim slušati školski zbor; Školska nogometna liga

ZELENA KRONIKA

48

Moj čisti grad; Biciklom do škole za čišću prirodu; I izviđači otišli u prirodu

NAŠI OSMAŠI

49

LITERARNE ISKRICE

52

MALI POLIGLOTI

54

Opposite Crossword; Buchstabensalat; Trojezični rječnik; Vicevi

STRIP

55

Kameni svatovi

ŠEĆER NA KRAJU

56

Stephan Macchi i u našoj kuhinji; Native speakers at our school

Prde, mrgudala, riglje i krpene lopte

DAN OTVORENIH VRATA ŠKOLE

PIŠE: FILIP BENKOVIĆ, 7.a

Učiteljice i učenici nižih razreda sa svojim roditeljima izrađivali su tradicionalne igračke našega kraja. Potom su se na školskom igralištu igrali već pomalo zaboravljenih igara naših djedova i baka

Učiteljice i učenici razredne nastave Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar organizirali su u četvrtak, 2. lipnja, Dan otvorenih vrata škole na temu sporta. Kroz integriranu nastavu održane su radionice na kojima su učenici uz pomoć svojih roditelja izrađivali tradicionalne igračke našega zavičaja: lutke krpenjače, lopte krpenjače, cvijeće od krep-papira, pračke.

Igrali su se i roditelji

Potom su djeca na školskom igralištu i u sportskoj dvorani prikazala brojnim okupljenim roditeljima tradicionalne igre i otpjevali napjeve iz Hrvatskog zagorja. Najviše smijeha izazvali su rodi-

telji, tate i mame, u igri gađanja limenki pračkama. U predvorju škole bila je postavljena izložba različitih igračaka kućne izrade kakvima su se nekad djeca igrala.

Izložba igračaka

Uz već spomenute igračke, mogle su se vidjeti starinske zvečke, riglje, lutke od kukuruzovine i dr. Za tu priliku ustupili su poneku igračku svojega djetinjstva roditelji te djedovi i bake naših učenika. S nostalgičnim osmijesima na licima nastavili su druženje roditelji, djeca i učiteljice, rado se prisjećajući najdražih igara i nestaluka iz djetinjstva.

Napravili smo pračke te potom gađali limenke kukuruzom. Igrali su se i naši roditelji

Dana 2. lipnja 2011. bio je Dan otvorenih vrata u našoj školi. Svaki razred prisjetio se neke stare igre. Moj razred radio je pračke. Pomagali su nam gospodin Ivan Tovernić i naša učiteljica. Najprije smo u rašljastom drvu napravili udubine u koje smo stavili gumu. Za gumu smo pričvrstili kožu i tada je pračka bila gotova. Gađali smo limenke kukuruzom. Kasnije su pokušali gađati roditelji, i tate i mame. Svi smo se lijepo zabavili i nešto smo naučili. To me potaknulo da zamolim tatu da i mi kod kuće napravimo pračku.

PIŠE: ANTONIJA LATIN, 4.a

Tako su se igrali naši djedovi i bake

Prde ili mrgudala

Naši očevi spretno su gađali pračkama

OBILJEŽILI SMO DAN NAŠE ŠKOLE

RECITIRAMO PJEVAMO, PLEŠEMO, GLUMIMO

Priredba u povodu Dana škole protekla je u ugodnom ozračju

PIŠE: NIKOLINA POSARIĆ, 7.a

Za Dan škole svi smo se marljivo premali. Niži razredi izrađivali su igračke naših baka i djedova. Kroz hodnik prema školskoj dvorani postavljena je lenta vremena naše škole na kojoj se nalaze važniji datumi i događaji.

Dan škole obilježili smo u petak, 3. lipnja 2011., svečanom priredbom u školskoj dvorani. Bogati program otvorila je ravnateljica naše škole, gđa Rajna Borovčak, nadahnutim i dirljivim govorom.

Recitatori nižih razreda

Dvorana je bila prepuna, a tu su bili i važni uzvanici – naš gradonačelnik, dr. Miroslav Kopjar, v.lč. Josip Čukman i dr.

Školska pedagoginja prikazala je naša brojna postignuća na županijskim i državnim natjecanjima, a nakon toga nastupale su zborasice pod vodstvom prof. Josipe Hopek. Izvele su četiri pjesme s kojima su osvojile prvo mjesto na državnom natjecanju u Varaždinu. Maleni i nadasve vrijedni folklori otplesa-

li su svoju zanimljivu i zaigranu koreografiju, a svoj rad i trud pokazala je školska prometna jedinica. Gđa ravnateljica uručila je diplome "Mali prijatelji šume" koje su razrednici kasnije predali učenicima. U završnom dijelu priredbe nastupili su i Lorena Jurec s monologom "Brieza", Simon Mrkoci i Sara Pentek s igrokazom "Kokoš kod frizera", recitatori nižih razreda te dramska skupina s plesnom točkom "Down".

UZ DAN GRADA ŠKOLA DOBILA DIPLOMU GRADA ZLATARA

Priznanje našemu radu

Na središnjoj svečanosti uz Dan grada Zlatara, što je održana u Sokolani, zlatarski gradonačelnik doc. dr. sc. Miroslav Kopjar predao je Diplomu grada Zlatara Osnovnoj školi Ante Kovačića Zlatar. Naša škola dobila je diplomu za poseban prinos u odgojno-obrazovnom, kulturnom i duhovnom unaprjeđenju života grada Zlatara i njegovih žitelja.

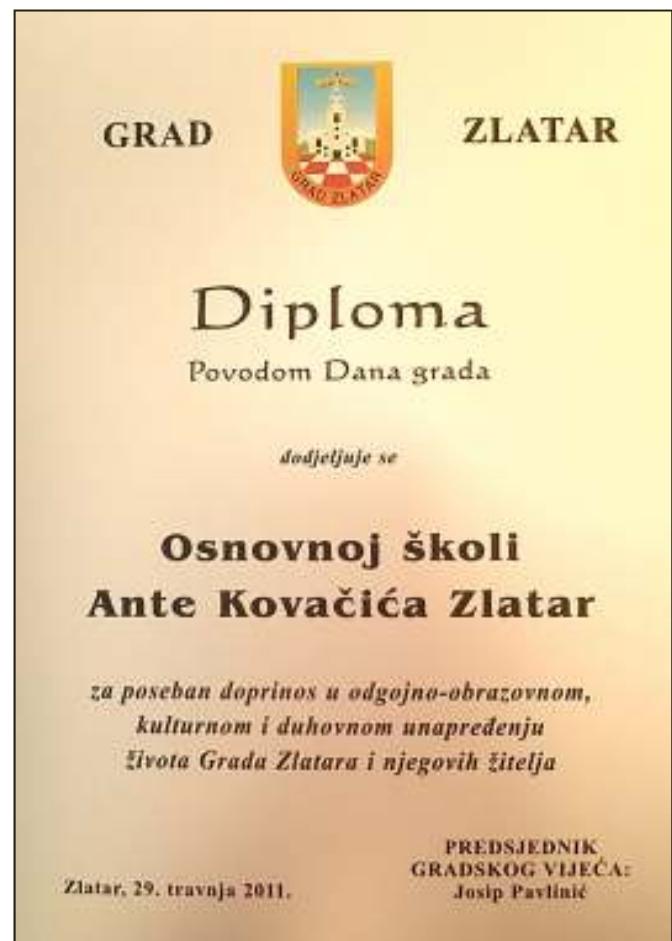
"Neizmjerno smo ponosni i počašćeni dobivenim priznanjem. Zahvaljujemo gospodinu gradonačelniku i Gradskom vijeću Zlatara jer u tome priznanju, vjerujemo, stoji potvrda istinskom učiteljskom pozivu, rezultatima koje postižemo i, nadasve, nasmijanim i sretnim učenicima naše škole.

Gradonačelnik i Gradsko vijeće zadužili su nas Diplomom grada Zlatara da što predanijim i pravednjim radom uzdignemo zadovoljstvo i intelekt naših generacija koje će predano opravdavati uloženo i promicati ime našega grada i dragog nam zavičaja", istaknula je ravnateljica OŠ Ante Kovačića Zlatar, gđa Rajna Borovčak, u povodu primanja Diplome grada Zlatara.

Diplomu grada Zlatara na svečanosti u Sokolani primila je i gđa Josipa Hopek, naša profesorica glazbene kulture.

U popratnom glazbenom programu na proslavi Dana grada Zlatara nastupili su zbor i folkorna skupina Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar.

PIŠE: KARLA POSARIĆ, 8.a

Martinščina Naše područje

Školska godina 2010./2011. počela je veselo i znatno uživo sa 28 učenika raspodijeljenih u dva odjeljenja, dvije učiteljice, Valentinom Lebić-Naumovski i Ljiljanom Mutak, te, naravno, s tetom Katicom.

U prvom polugodištu

Prvi od ostvarenih planova bio je posjet kazalištu Trešnja koji smo spojili s posjetom Tvorinici olovaka Zagreb s našim prijateljima iz PŠ Donja Batina. Već u istome mjesecu obilježili smo Dan sv. Martina.

Tradicionalno smo bili na svetoj misi u crkvi sv. Martina, a nakon mise dijelili smo posjetiteljima suvenirčice, koje smo sami izradili, uz domaću gibanicu i klipiće. Mame i tate pripremili su s nama svečani ručak na koji su bili pozvani gosti i roditelji. Prvo smo polugodište završili božićnom priredbom na kojoj smo svi sudjelovali i tako smo namamili osmijeh na lica svojih roditelja. Nakon toga svi smo se družili uz kolače, senđviče, sokove...

U drugom polugodištu

Trajali su tmurni, zimski dani, koje smo razveselili s obilježavanjem Dana zaljubljenih, a ubrzo i s pripremama za najluđi dan — fašnik. Taj smo dan, pjevajući, u povorci obišli Martinščinu. Svjetski dan voda obilježili smo radno i poučno. Zajedničkim

Na putu u Stari grad u Varaždinu

smo snagama, s našim uvijek aktivnim roditeljima, očistili potok u dvorištu naše škole. S roditeljima smo odradili i integrirani Dan sporta, a na kraju svibnja smo s prijateljima iz PŠ Donja Batina posjetili Varaždin i Čakovec.

Polovicom lipnja održali smo završnu priredbu na kajkavskom narječju. Oprostili smo se od četvrtara te smo puni emocija i lijepih misli završili još jednu uspješnu školsku godinu.

Na radionici u Tvorinici TOZ u Zagrebu

Na Dan voda čistili smo potok kraj škole

Veseli dječji fašnik u Martinščini

Donja Batina

Zgrada naše škole otvorila je svoja vrata davne 1912. godine. Da, da, još jedna godina do punog stoljeća! Našu malu školu polazi ove godine 14 učenika

čne škole

Znanje i vještine prenose nam učiteljice Đurđa Kostanjevečki i Ana Marija Korpar, a redovito nas posjećuju vjeroučiteljice te učitelji stranih jezika iz Zlatara.

Istražili smo vode u Batini

Iako nas je malo, poprilično smo marljivi. Ujesen smo uvježbali postupak evakuacije iz škole ako nam to bude potrebno, u proljeće smo posjetili Tennis klub Zlatar i odradili prvi trening, izvukli smo se i na sunce te istražili vode u našem selu.

Sudjelovali smo u akcijama Solidarnost na djelu, Škole za Afriku te u božićnoj i uskrsnoj akciji skupljanja hrane.

Složni smo i pristojni

Obilježili smo Hrvatski olimpijski dan, Dan kruha — uz blagoslov zlatarskoga župnika, Sv. Nikolu, Božić, Valentinovo, fašnik, Majčin dan...

Na izletima se uvijek dobro zabavimo i naučimo nove stvari, ali i pokazujemo svima koliko smo složni i pristojni iako nismo svi istog uzrasta. Pogledali smo predstavu "Alisa u Zemlji čudes" i bili u Tvornici olovaka TOZ. Posjetili smo kulturno-povijesne spomenike gradova Varaždina i Čakovca s učenicima iz Martinšćine. Toliko od nas. Vidimo se za koju godinu u Zlataru!

Bili smo na izletu u Varaždinu

U lipnju smo obilježili Dan sporta i Dan obitelji. Pridružili su nam se roditelji

Na svečanoj završnoj priredbi naš mali školski zbor otpjevao je Proljetni miks

UČENICI I UČITELJICE IZ PŠ DONJA BATINA

S novim učiteljem prirode i biologije razgovarale su Lorena i Lea, 6.a

Saša Peričak Biolog voli heavy metal

Odakle ste? Iz Bedekovčine.

Datum rođenja? 19. srpnja 1983.

Hobi? Sviranje gitare, crtanje...

Imate li brata ili sestru? Ne.

Utječe li Vaše raspoloženje na ocjenjivanje? Trebalo bi pitati učenike, ali trudim se da ne utječe.

Idealno mjesto za odmor? Priroda, šuma, šator...

Koju glazbu slušate? Rock, metal (heavy, thrash, neoclassical). Volim i blues i klasičnu glazbu.

Čega se bojite? Smrti dragih osoba.

Koje ste crtice obožavali kao klinac? He-man, Štrumpfovi, A je to, La linea...

Planine ili more? More.

Najveći izazov? Moj razred, 6.a, kojemu sam razrednik.

Čime se bavite u slobodno vrijeme? Vozim bicikl, kampiram, sviram gitaru, a volim i pogledati dobar film te pročitati dobru knjigu.

Recimo, da Vam je bend prvi na svim top-ljestvicama, biste li još radili u školi? Da.

Jeste li zadovoljni s učenicima u našoj školi? Mogli bi biti bolji, ali ne mogu se požaliti. Sve u svemu ste o. k.

Jeste li ikad markirali? Tek u srednjoj školi.

Da možete biti ravnatelj na jedan dan, što biste promijenili? Mislim da jedan dan nije dovoljan za ozbiljne promjene.

Volite li svoj posao? Da, volim.

Naj pjevač? Graham Bonnet.

Naj bend? Joe Stump, Savatage, Yngwie Malmsteen, Judas Priest, AC/DC

Cilj u životu? Ostaviti nešto iza sebe. Pritom ne mislim na materijalna dobra, nego da me se netko sjeti u pozitivnom smislu i kada me više ne bude.

Poruka učenicima? Poštujte druge i budite svoji!

NOVI u šk

Kada ste rođeni? Jednog 13., bio je to petak. Listopad, 1972.

Koje škole ste završili? Na Filozofskom fakultetu bibliotekarstvo, a na Fakultetu političkih znanosti novinarstvo. I sve to u Zagrebu.

Koji vam je predmet bio najdraži, a koji najgori? Najdraži njemački jezik, a nisam se baš snalazio u prirodi i društvu.

Što ste željeli biti kad ste bili mali? Želio sam biti veliki.

Bavite li se nekim sportom? Je li vam izgledam kao sportski tip?!

Bez čega nikako ne možete u životu? Bez savijače (štrudla) od jabuka.

Što volite raditi u slobodno vrijeme? Baviti se radioamaterizmom.

Koja vam je najdraža knjiga? Knjiga koju upravo ja dovršavam.

Koja vam je najdraža misao? Učiti treba cijeli život.

Uživate li u svom poslu? Jako. Objedinjuje i bibliotekarstvo i novinarstvo.

Koji vam je najdraži dio posla? Kad stigne nova knjiga pa obogatimo knjižnicu.

Koje ste nagrade dobili? Najdraža mi je Državna nagrada "Faust Vrančić" koju mi je prošle godine uručio naš ministar obrazovanja.

Tko je vaš uzor? Moja profesorica njemačkog iz osnovne škole.

Vaša poruka učenicima? Čitajte! Knjiga je dobar prijatelj i nikad vas neće iznevjeriti.

Denis Vincek Knjiga je dobar prijatelj!

S novim knjižničarem razgovarala je Karla Posarić, 8.a

olskoj ekipi

Datum rođenja? 17. rujna 1986.

Najdraža boja? Crvena.

Hobi? Čitanje knjiga, slušanje glazbe.

Omiljeno jelo i piće? Pizza i cola.

Omiljeno godišnje doba i zašto? Ljeto zbog dinamike, mora i sunca.

Zašto ste se odlučili studirati matematiku i gdje ste studirali?

Studirala sam matematiku zbog toga što je logična. Fakultet sam završila u Zagrebu.

Najdraži predmet u osnovnoj školi? Hrvatski jezik.

Volite li čitati? Vaša najdraža knjiga? Da, Zločin i kazna (F. M. Dostojevski).

Najdraži film? Zameo ih vjetar.

Poruka učenicima? Budite lijepi, dobri i pametni.

S novom učiteljicom matematike razgovarala je Amalija Parlaj, 8.a

Željka Jakuš-Mejarec

Matematika je logična!

ŠKOLSKO POMOĆNO OSOBLJE

BEZ NJIH SE NE MOŽE

To su gđa Ivka, gosp. Pavlinić, gđa Jadranka, gđe Brankica i Gabriela, gosp. Jožek, gđa Mirjana i gosp. Ivez

Među ljudima bez kojih škola ne može je domar – gospodin Ivan Šaško. On se brine o svim školskim popravcima pa je ujedno i on zaslužan za svaki ostvareni projekt, kao i humanitarnu akciju. Kuharica, gospođa Brankica Mrkoci, priprema obroke, brine se o našoj zdravoj prehrani i uvijek je dobre volje. Projekt "Osmijeh za osmijeh" – kako bi se ostvario bez naše kuharice?! Pomaže joj gđa Gabriela Klemar.

Spremačice, gospođe Ivanka Škudar, Jadranka Peroš i Mirjana Škof, brinu se o čistotici naše škole, urednosti, lijepom izgledu školskog interijera i okoliša škole. Pomažu i u humanitarnim akcijama. Podvornik, gosp. Josip Havojić, i domar, gosp. Josip Pavlinić, uz mnoštvo zahtjevnih poslova oko održavanja i popravaka školskog prostora uvijek pronalaze vremena i za druženje s učenicima.

Najveće mi je zadovoljstvo kad djeca pojedu cijelu porciju!

DA BI ŠKOLA BILA LJEPŠA

(1) Saniran je dotrajali dimnjak kotlovnice za centralno grijanje - izvana i iznutra. Obnovljen je i istočni dio pročelja školske zgrade
(2) Uređen je hol škole i postavljen je novi pod od keramičkih pločica
(3) Škola je nabavila novi primjeren namještaj za učenike prvih i drugih razreda u matičnoj školi te namještaj za sve razrede u PŠ D. Batinu. Riječ je o klupama i stolcima za učenike te o katedri za učiteljice
(4) Izmijenjeni su radna ploča i otvor za podjelu hrane u šk. kuhinji
(5) Uređen je glavni ulaz u školu s prilaznom rampom za invalide. Stavljena je nova betonska podloga te presvućena protukliznim keramičkim pločicama; ulazni dio s ogradom i rukohvatima prebojen je
(6) Postavljena su rasvjetna tijela na pet postojećih stupova na školskom igralištu čime su omogućene sportske aktivnosti i u večernim satima. Istodobno služe i kao prevencija za neprimjereno ponašanje
(7) Završena je zaustavna rampa pred školom. Na klupice učenici mogu i sjesti

PRIPREMO: DENIS VINCEK,
ŠKOLSKI KNJIŽNIČAR

PRVI DAN ŠKOLE UVIJEK JE NAJUZBUDLJIVIJI ONIM NAJMLAĐIMA

Policajac u 1. razredu

PIŠE: BLAŽ STUŽIĆ, 1.b

Gosp. Zlatko Kucelj nas je poučavao, a na kraju i darivao

Postali smo đaci prvaci. Jednoga dana netko je pokucao na vrata naše učionice. Bio je to policajac, Zlatko Kucelj. On nas je upoznao s pravilima ponašanja u prometu. Uputio nas je na to kako se pravilno prelazi prometnica i kako se trebamo kretati po pločniku. Strpljivo je odgovarao na naša pitanja i cijeli se sat zadržao u druženju s nama. Na kraju je svakome od nas podijelio narukvice, bojice, bojanke i bedževe. Veselo smo ispratili policajca, uz obećanje da ćemo biti oprezni u prometu.

Uza zvuke himne, koju je izveo školski zbor, podignuta je državna zastava. Naša ravnateljica, gđa Rajna Borovčak, zaželjeala je svima uspjeh u novoj školskoj godini

I sutra ću doći u školu

Kad sam došao prvi dan u školu, bio je to pravi šok! Velika škola, veliki učenici, svi su bili jako glasni. Mislio sam da ću pobjeći. Onda je sve to utihнуло. Počela je predstava u našu čast. Nakon predstave naša učiteljica, gđa Božena, odvela nas je u učionicu. Tamo smo se upoznali i poigrali. Odmah mi je bilo lakše. Tada sam odlučio — bit ću dobar i vratiti se opet sutra. Sada volim ići u školu i jedva čekam svaki novi školski dan. (Ivan Gabrijel Koralija, 1.b)

Prvoga su dana u razredu s prvašićima bili i njihovi roditelji. Kako bi se naši novi učenici ugodnije osjećali, dočekali su ih baloni

Međunarodni dan pismenosti

Pismen je onaj koji zna čitati i pisati

Pismen je onaj koji zna čitati i pisati. U mojoj obitelji pismeni su djed, baka, mama, tata i ja. Moj brat uči čitati i pisati u prvom razredu.

Pismen je i onaj koji se zna lijepo ponašati.

PIŠE: KLAUDIJA HUBAK, 3.a

Čitati treba svaki dan

Za Dan pismenosti sat medijske kulture održale su u školskoj knjižnici naša učiteljica i knjižničarka. Upoznali smo različite vrste časopisa koje možemo čitati i iz njih naučiti mnogo novih, za nas još nepoznatih sadržaja. Najvažnije nam je da razvijamo potrebu za svakodnevnim čitanjem.

PIŠU: LUKA, LANA i ERIN, 2.a

PIŠU: ANA ILČIĆ I ANA PAVLIN, 8.b

41. DANI KAJKAVSKE RIJEČI

Ovogodišnja priredba spojila je Zlatarščane i njihove brojne goste - iz Primoštena, Žminja, Cernika, ali i iz svih dijelova Lijepe Naše u kojima se govoriti kajkavskim narječjem. Svima je zajedničko - očuvati naš KAJ

Priredba Dani kajkavske riječi ove je godine organizirana 41. put. Svečano je otvorena u Sokolani u četvrtak, 23. rujna. Nastupili su pjevački zbor Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar pod dirigentskom palicom naše profesorice glazbene kulture, gđe Josipe Hopek, glazbena sekcija Dora iz Zlatara i mnogi recitatori. U Galeriji izvorne umjetnosti otvorena je izložba Drage Juraka.

Sport, glazba, umjetnost...

U petak je na Trgu slobode održan Sajam tradicijskih i umjetničkih zanata uz degustaciju vina, gulaša i fiš-paprikaša. Na nogometnom igralištu nastupila je Gradska limena glazba, a potom i Belečke mažoretkinje te kuburaši iz Lobora. Ljubitelji sporta mogli su uživati u nogometnoj utakmici u kojoj su svoje snage ukrstili NK Oštrec (Zlatar) i NK Mladost (Belec). U večernjim satima gradom su odzvanjale skladbe limene glazbe, a moglo se zaplesati uz pjesme koje je izvodio glazbeni sastav Fiškali.

U subotu je već od 8 sati na bajerima u Vinipotoku počeo Ribički kup ŠRD-a "Pastrva" iz Zlatara. U Osnovnoj školi

Dragi gosti iz Primoštena predali su našoj ravnateljici dar svoje škole, sliku njihova grada

Ante Kovačića u Zlataru održala se tradicionalna likovna izložba "Čovjek čovjek" i za koju je u Sokolani uslijedio Zbor malih pjesnika na kojemu su nastupili i naši posebni gosti — učenici iz Primoštena, Žminja i Cernika.

Za svakog ponešto

Na Trgu slobode bila je izložba old-timera i start brdsko-biciklističke utrke Biciklističkoga kluba "Lastavica".

Pajdaško sprehajanje održano je zbog lošeg vremena u Sokolani. Navečer su Zlatarščane i njihove goste zabavljali Andrija Kos i Duša-band.

U nedjelju je u zlatarskoj župnoj crkvi nakon svete mise nastupio Župni zbor iz Vrapča. Festivalom dječje kajkavskе popevke u Sokolani zatvoreni su 41. Dani kajkavske riječi. Ovogodišnja priredba ponudila je mnoštvo događanja.

LIKOVNA IZLOŽBA "ČOVJEK ČOVJEKU"

Kaj se voli bojom

U Osnovnoj školi Ante Kovačića po 41. put održana je dječja likovna izložba "Čovjek čovjeku". Na izložbi predstavljeno je mnoštvo slika, dječjih radova pristiglih iz škola kajkavskoga govornog područja. Svojom raznolikošću ova izložba svake godine iznova oduševljava i potvrđuje da se KAJ voli bojama i slikom.

PIŠE: ANA ROGINA, 8.a

NEOČEKIVANA NAGRADA NA PAJDAŠKOM SPREHAJANJU

Kičenjem kinča izviđači do 1. mesta

Na Pajdaškom sprehajanju prvo je mjesto s Kičenjem kinča osvojila izviđačka pajdašija, izvannastavna skupina naše škole koju vodi učiteljica Svjetlana Mezak. Upitali smo je da nam to prokomentira. "Na Pajdaškom sprehajanju sudjelujemo 15-ak godina. Moji izviđači i ja predstavili smo na našim kolima mnoge zagorske običaje, od izgleda seoskog dvorišta do ovo-godišnje zanimljive teme, a to je bio babičin kinč. Kiša nam je malo pokvarila planove i nismo prikazali sve što smo kanili, ali protiv prirode se ne može. Što se tiče dobivene nagrade, sav dobiveni novac utrošili smo za potrebe učenika te smo tako za našu školu kupili lopte, radio i DVD-player. Raduje me to da učenike veseli ovakvo druženje, a još je bitnije da tako pridonosimo očuvanju zagorske tradicije u srcu Zlatara. Vidimo se dogodine!", rekla je starješina naše izviđačke pajdašije, učiteljica Svjetlana Mezak.

PIŠE: AMALIJA PARLAJ, 8.a

PIŠE: AMALIJA PARLAJ, 8.a

ZBOR MALIH PJESNIKA

KAJ ŽIVI U DJEĆJIM SRCIMA

U Sokolani je u subotu, 25. rujna 2010., održan Zbor malih pjesnika. Zvonio je KAJ sa svih strana naše domovine, čitali su se stihovi učenika iz Šenkovca, Čakovca, Tuhlija, Gornje Voće, Skrada...

Mali pjesnici s ljubavlju pišu o jesenskom danu, o zemli koja spi, vulinju i o jaglacu. Pokazali su da KAJ živi u njihovim srcima. Kao i uvijek, oduševili su nas gosti iz Cernika, noseći nam mirise slavonske ravni. Primošten je postao ČA i njegov dragi zvon, a ove godine naši dragi čakavci iz Žminja nisu stigli zbog vremenskih neprilika. KAJ – ČA – ŠTO: ljestvica je moje domovine!

Za čipku (ipak) treba dedek

U Gradskoj knjižnici u Zlataru u četvrtak, 23. rujna 2010., predstavljeni su lepoglavska čipka i Čipkarsko društvo Danica Brössler. Čipka se u Lepoglavi radi od 1400. i danas je na UNESCO-ovu popisu svjetske baštine. U Lepoglavi ima stotinjak čipkarica, a u tome je gradu i škola čipkarstava. Lepoglavska čipka radi se isključivo po nacrtima Danice Brössler. Za izradu čipke potrebni su dedek, korpica, batić, konac, pribadice, kukica, nacrt – muštra i stolice.

PIŠU: PETRA BALIĆ I KARLA POSARIĆ, 8.a

**ŽUPANIJSKA
SMOTRA
DANI KRUHA
- DANI
ZAHVALNOSTI
ZA PŁODOVE
ZEMLJE U
LOBORU**

Vuzmeni dani

PIŠE: LUCIJA ŠKREB, 8.b

Djevojčice su pokazale jela koja se nose na blagoslov, a dječaci su prikazali krijes i kako se pali karabit

Utorak, 12. listopada, u školi se slavio Dan kruha. Učenici su pripremili kruh, pecivo ili kolač te ih donijeli u školu. Vlč. Josip Čukman blagoslovio je kruh. Drugoga dana s prijateljima i učiteljima uputili smo se u Lobor. Tamo je bila Županijska smotra Dana kruha, Dana zahvalnosti za plodove zemlje.

Bili smo odjeveni u narodne nošnje i prikazali smo Vuzem i vuzmene običaje. Dječaci su predstavljali krijes te kako se pali karabit, objasnili su zašto su se ljudi brzo žurili doma i što se radilo s

“Mame, bake, možda čak i tete, uložile su mnogo truda dok su sve to pripremile. To nam govori da je u pravi domaći kruh uloženo mnogo ljubavi, rada, vremena i napora te da to trebamo poštovati i cijeniti u svakodnevnom životu.”

*Lea Pribolšan i Lorena Jurec, 6.a
o blagoslovljenom kruhu i kolačima u našoj školi*

gubom. Djevojčice su predstavljale jela koja se nose na blagoslov i koji je redoslijed jela koja se jedu na Vuzem te kako se rade pisanice.

Do proglašenja pobjednika razgledali smo štandove drugih škola i običaje koje su predstavljali.

U 15 sati saznali smo rezultate. Izabrali su nas za najbolji prikaz etno-običaja užega zavičaja. Umorni vratili smo se doma. Ukratko, bilo je zabavno i poučno.

Vlč. Josip Čukman blagoslovio je kruh i kolače koje su učenici donijeli na proslavu Dana kruha u našoj školi

PIŠE: ANTONIJA LATIN, 4.a

Vučedolska golubica — simbol grada Vukovara

U SPOMEN NA TRAGEDIJU KOJA JE POGODILA VUKOVAR

DA SE NE ZABORAVI

Dan prije 19. obljetnice pada grada Vukovara čitali smo pjesmu Marije Nađ "Moje prognaničke jeseni". U njoj jedan dječak priča o svojem životu. Na SRO-u naša učiteljica, gđa Blanka Sviben, pokazala nam je slike prognanika kako napuštaju grad, slike vojnika, razrušenih kuća, Ovčare, vučedolske golubice. Na satu likovnog oblikovali smo golubicu od glinamola. Ona je simbol grada Vukovara, a pronađena je u Vučedolu. Prošloga vikenda posjetila sam Vukovar. To više nije ruševina grada. Raduje me što rane grada svakim danom sve više i više nestaju, a grad je iz dana u dan, iz godine u godinu, sve veći i ljestvi.

Čuvajmo uspomenu na sve žrtve i heroje Domovinskog rata

Svake se godine u studenome u našoj školi prisjećamo herojske borbe Vukovara i njegovih branitelja za slobodu. Tim smo povodom gledali film o vukovarskoj tragediji.

Svijeće za žrtve

U predvorju škole uredili smo pano na kojemu su prikazana sva poprišta vukovarske tragedije, što smo ih snimili za našega posljednjeg posjeta Gradu heroju. Vrhunac je tragedije ubijanje ranjenika iz vukovarske bolnice na Ovčari. Ta-

kođer, ubijen je i novinar Siniša Glavašević koji je tri mjeseca izvještavao hrvatsku javnost putem radija o herojskoj borbi vukovarskih branitelja. Uoči 19. obljetnice herojske obrane Vukovara učenici naše škole upalili su s prof. Marijanom Pasarićem ispred zlatarske župne crkve devetnaest svijeća u spomen svim vukovarskim žrtvama.

Patnja i herojska obrana

Vukovar je svoju patnju i herojsku obranu utkao u hrvatsku slobodu i neovis-

nost. Toga se moramo prisjetiti jer je njegovanje sjećanja na takve događaje u korijenu svakog kulturnog i civiliziranog naroda. Poštujemo sve žrtve i heroje Domovinskog rata diljem Lijepe Naše. Zahvaljujući njima, mi sad živimo i rastemo u svojoj domovini. Smatram da mi mladi moramo njegovati uspomenu na ove tužne ali ponosne dane hrvatske povijesti i činiti sve da se mogući nesporazumi među ljudima rješavaju mirnim putem, a ne ratom.

PIŠE: KARLA POSARIĆ, 8.a

OBILJEŽILI SMO 20 godina Hrvatske

Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar obilježila je Dan državnosti i 20 godina postojanja neovisne Hrvatske. Dan državnosti je državni praznik koji se obilježava 25. lipnja na dan kada je Hrvatski sabor donio dvije povijesne državotvorne odluke – Ustavnu odluku o samostalnosti i suverenosti Republike Hrvatske i Deklaraciju o proglašenju samostalne i suverene Republike Hrvatske. U povodu toga su učenice 6.b razreda Katarina Grandavec i Sandra

Prof. Sovec i prof. Šarčević uz panoe u predvorju škole

Učenici 8.c izrađuju pano

Štahan postavile s razrednikom Predragom Cebocijem pano pokraj učionice za njemački. Na tom su panou i slike koje su uradili učenici 6.c razreda razrednice Irene Petrovečki na satu SRO-a. Središnji pano u povodu Dana državnosti postavili su u predvorju škole profesori Nataša Sovec i Zvonko Šarčević. Riječ je o uradcima 8.a i 8.c razreda te likovne skupine, na kojima su prikazani svi važniji događaji do priznanja Hrvatske.

Učenice 6.b sa svojim razrednikom

PIŠE: AMANADES FIJAČKO, 7.b

UOČI BOŽIĆA ZLATARSKI IZVIĐAČI BILI U BEČU I BUDIMPEŠTI

Betlehemsко svjetlo

U Beču smo posjetili Prirodoslovni muzej i Schönbrunn. Razgledajući Budimpeštu naučili smo i nekoliko riječi mađarskog jezika. Navečer smo se vozili Dunavom i vidjeli prekrasan grad noću

Kao i proteklih godina, mi, zlatarski izviđači, pod vodstvom starješine Svjetlane Mezak krenuli smo na put u Beč i Budimpeštu. Polazak je bio ujutro u 4 sata ispred naše škole. Na putu su svi u autobusu spavalici, naravno osim vozača i vesele družine na prvim sjedilima na katu. U Beč smo stigli u 10 sati. Razgledali smo Prirodoslovni muzej.

Car Franjo I. i Napoleon

Svi smo bili oduševljeni fosilima, kosturima dinosaure i različitim prepariranim životinjama. Nakon uzbudljiva muzeja pošli smo u crkvu u kojoj smo preuzezeli Betlehemsko svjetlo. Spuštao se mrak, no mi smo ipak posjetili i dvorac Schönbrunn. To je barokni dvorac sagrađen u drugoj polovici 16. stoljeća, a u povijesti je ostao zapamćen po miru koji je tamo sklopio car Franjo I. s Napoleonom 1809. godine.

Razgledali smo dvadeset prostorija i božićni sajam ispred dvorca te se uputili prema Budimpešti. Na putu smo stali u svima nam dragome McDonald'su.

PIŠE: ŽELJKA KUREČIĆ, 8.c

Betlehemsko svjetlo izviđači su iz Beča donijeli na misu u zlatarsku župnu crkvu

U Budimpeštu smo stigli oko 23 sata i smjestili se u hostel T. Bili smo umorni pa smo odmah legli. Ujutro, kad smo se probudili, dočekao nas je doručak. Slijedilo je razgledanje Budimpešte s vodičem.

Simbol mira i nade

Razgledajući grad naučili smo ponešto mađarskog jezika. Posjetili smo Trg heroja, Ribarsku tvrđavu, Lančani most, Crkvu sv. Stjepana (u kojoj je pohranjena desna ruka prvog mađarskoga

kralja, koji ih je preobratio na kršćanstvo) i druge znamenitosti grada. Poslije ručka išli smo na božićni sajam i u tom gradu. Navečer smo se vozili Dunavom i vidjeli prekrasan grad noću. Bližio se kraj našemu putovanju. Smjestili smo se u autobus i krenuli prema kući. Sretni smo se vratili u Zlatar te smo Betlehemsko svjetlo, koje je simbol nade, mira, razumijevanja i priateljstva među ljudima, ujutro donijeli na misu.

Na božićnoj priredbi bilo je vrlo veselo i razigrano

Na početku mjeseca školu je pohodio Sv. Nikola jer su naša djeca dobra

PIŠU: PETRA PRETKOVIĆ I ANA PRISTARIĆ, 8.b

Naša ekipa bila je šesta: (sdesna nalijevo) Ana Pristarić, Petra Pretković, Željka Kurečić, Marija Posarić s vjeroučiteljicom Anitom Martinić (gore). Ravnateljica Rajna Borovčak (lijevo).

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ VJERONAUKA ODRŽANO U NAŠOJ ŠKOLI

Vjeronaučna olimpijada

OŠ Ante Kovačića je, već tradicionalno, u siječnju bila domaćin najboljim poznavateljima vjeronauka

Županijsko natjecanje iz vjeronauka održano je 28. siječnja 2011. u Osnovnoj školi Ante Kovačića u Zlataru. Prisustvovalo je dvadeset škola iz Krapinsko-zagorske županije. Svaka skupina sastojala se od četiriju učenika čiji su se osvojeni bodovi zbrajali. Prigodnim programom pozdravili smo drage goste.

Nadahnuti govor vlč. Josipa Čukmana

Olimpijadu je otvorio školski zbor. Nakon lijepih pjesama, recitiranja i nadahnutoga govora našega vlč. Josipa Čukmana, koji nam je svima poželio sreću i molitvom ulio vjeru i nadu u uspješne rezultate, zaputili smo se u učionice i krenuli rješavati testove. Naše znanje stavili smo na papir, a potom s nestrpljenjem iščekivali rezultate. Za to vrijeme sudjelovali smo u

različitim aktivnostima. Na raspolaganju bila nam je sportska dvorana, koja se svidjela učenicima iz drugih škola naše županije, i u njoj smo se kroz igru upoznavali i stvarali nova prijateljstva.

Naša škola zauzela visoko šesto mjesto

U čitaonici gledali smo filmove, a u učionici broj 5 družili smo se uz igre: Twister, Monopoly... Vrijeme je brzo proletjelo. Stigli su dugo očekivani rezultati. Prvo mjesto zauzeo je Brestovec Orehovički, a naša ekipa, koju su činile Ana Pristarić, Petra Pretković, Marija Posarić i Željka Kurečić, zauzela je visoko šesto mjesto. Uza svečani ručak dodijeljena su priznanja i darovi koji će nas podsjećati na ovaj dan. Obogaćeni jednim novim iskustvom krenuli smo svojim domovima.

ROĐENDANSKI POSJET

Luda pjevanka kod Dorice

U siječnju je naša Dorica organizirala veliki tulum u povodu svojega 15. rođendana. Filip, kao pravi gitarist, nije ispuštao gitaru iz ruku, a mi smo lagano pjevuli stare hitove. Osladili smo se tortom i kolačima. **S nestrpljenjem očekujemo ponovni susret i ludu pjevanku.**

PRIJATELJI IZ 7.a

Učenici 7.a sa svojom razrednicom kod naše Dorice

FAŠNIK U NAŠOJ ŠKOLI

ZIVOT JE MASKENBAL

Bilo je veselo, zato ludujmo i maskirajmo se i sljedeće godine!

Najveseliji i najbolji dan u godini bio je 8. ožujka 2011., dan maškara. Sva djeca svijeta vole se maskirati.

Svi smo došli u školu u osam sati. Bilo je tu plesača, svirača, strašila, svatova i mnogih drugih. Nakon održane nastave, u školskoj sportskoj dvorani birale su se najljepše maske škole. Razred se mogao predstaviti pojedinačno ili kao skupina. Nakon predstavljanja svih viših razreda, cijenjeni žiri odabrojao je pobjednike. Tako su drugo mjesto osvojili svatovi 6.c razreda, a prvo mjesto, na iznenađenje svih učenika, osvojila su strašila iz 7.a.

Ludujmo i maskirajmo se i sljedeće godine!

OMOTNICE PREPUNE SLATKIH RIJEČI 14. VELJAČE KRUŽILE ŠKOLOM

Pisma zaljubljenih za Valentinovo

Svanuo je taj prelijepi dan, Dan zaljubljenih i svi ih onih koji vole nekoga kao prijatelja/prijateljicu. U školu su svi došli nasmijani. Kada su učenici saznali da mogu pisati pisma komu god žele, bili su oduševljeni. Tijekom velikog odmora nije se moglo doći do sandučića s pismima jer svi su bili tamo. Bili su nestripljivi. Omotnice su bile prepune slatkih pisma. Školom se širila energija zadovoljstva. Sati su prolazili i napokon su naši vrijedni poštari počeli raznositi pisma po razredima. Zavladalo je veselje. Zaljubljeni učenici stalno će se sjećati toga dana jer su mogli napisati ljubavno pismo. No, kako je taj dan došao, tako je i prošao. Već sljedećeg dana još se kratko osjećala ta slatkoća u zraku, ali je onda i ona nestala. Dečki su prestali biti kavaliri, darivati, iako bi to trebali činiti svakoga dana žele li osvojiti curu, a cure su, zaljubljene, jedva čekale dolazak sljedećeg Valentinova. Žele uživati u

Poštanski ured u našoj školi

slatkorjećivim stihovima i pismima u kojima piše da su voljene i da one neko- ga vole.

PIŠU: LORENA JUREC i LEA PRIBOLŠAN, 6.a

KAK SE NEGDA SLAVIL VUZEM

Kuglof iz Zagorske hiže

U Velikom tjednu odazvali smo se pozivu gospođe Gordane Gregurić iz Zagorske hiže u Dubravi Zabočkoj na druženje i prikaz vuzmenih običaja, što je bila naša tema na Danim kruha u Loboru. Gđa Gregurić bila je oduševljena prikazom teme pa nas je zato pozvala da učenicima Područne škole Špićkovina i njezinim gostima to prikažemo

Brigita je povedala kaj su negda naše babice priredile za vuzmene dane. Na Žalosni petek vjutre babica je spekla krampiera v rohlje i saki si je male zagrizel. Optem su bili do obeda, a onda su jeli bijelu juhu ili krampier na čistu juhu. Spekla je hrženi kruh. Poklje su pojeli još suhe slive ili suhega sira. Mouži te dan nisu nič vina pili da bi se prisjetili Isusove mouke.

Da zle sile nemaju vlasti

Na Veliku subotu slagali su vuzmenjake koje bi vužgali na Vuzem vjutre. Veruje se — dokle seže njegev dim, zle sile nemaju vlasti. Hvečer se ide k večernice na blagoslov ognja i vode. Nosi se gouba obešena na drot da se ne spečeš. Doma se nakadi oko stanja, hiže i štale, a onda se gouba dene v šporet da gori do jutra da babica počne na tem ognju kuhati jesti. Blagoslovjenom vodom poškropi se oko hiže da otira su gamad.

Isusova mouka

Gazdarica na Veliku subotu pripravlja jele za blagoslov. Peče gibanicu, kuglof, kruh, šunku i farba jajca. Sve to dene v košaru koju na blagoslov nosi najmlajša sneha. Si se žuriju dime s blagoslova jer do prvi dojde, te bu prvi kuruzu okopal. Najstariješi član obitelji prve sneme s košare hren i razreže na tolike komadi koliko je ljudi u hiže. Prve se poje hren da se prisjeti na Isusovu mouku, pisance i luk, a onda šunku i gibanicu. Se droptinje se pobere sa stola i hiti v ogenj. Kost od šunke se pospravi med semenje da bi bolje rodile.

Druženje smo nastavili uz farbanje jaja u lukovom lupinju i kušanju gibanice, kuglofa, bunceka i luka iz naše košare.

"Do prvi dojde dime s blagoslova, te bu prvi kuruzu okopal!"

Izradila: Lana Juretić, 6.b

U POSJETU BILI SU: BRIGITA I PATRICIJA, 6.a; MARIO, PETRA, ANDRIJA I LUCIJA, 8.b; UČITELJICA ANKICA KRAJNICK

Lutka na dar

PIŠE: NIKOLINA POSARIĆ, 7.a

Prostore naše škole od Dana škole kralji velika lutka u tradicionalnoj zlatarskoj narodnoj nošnji, dar s uskršnje likovne radionice koju je u Gradskoj knjižnici u Zlataru 21. ožujka vodila gđa Ana Miškec iz Lovrečana. Lutka je izrađena od kukuruzovine, kartona, krep-papira, konca i prirodnih materijala. Osim lutke, dvadesetak djece iz naše škole u toj je radionici izrađivalo cvijeće od krep-papira.

ZBORAŠI NAŠE ŠKOLE NA TRADICIONALNOJ PRIREDBI U PRIMOŠTENU

RIČ materinska

Našem dragom domaćinu, ravnatelju škole u Primoštenu, darovali smo nakon nastupa sliku i pozvali smo Primoštence na Dane kajkavske riječi u Zlatar

U petak, 11. ožujka 2011., skupina zborova Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar okupila se ujutro u 4 sata i 30 minuta ispred škole.

Nastup u zlatarskom stilu

Krenuli smo školskim kombijem na dug put prema Primoštenu kako bismo tamo predstavili svoj zlatarski kraj.

S nama su išle profesorice Josipa Hopec i Veronika Podobnik Stipanec. U Primošten smo stigli oko 10 sati. Domaćini su nas srdačno primili i pokazali

"Bilo je hladno pa se nismo mogli kupati, ali uživali smo u prekrasnom pogledu na more."

nam školu. Naravno, prije nastupa imali smo generalnu probu, nakon koje smo se presukli u svoje zagorske nošnje. Bilo je mnogo sudionika iz različitih škola. Napokon je kucnuo trenutak za naš nastup u zlatarskom stilu.

Spremni za nastup — predstavnici naše škole u Primoštenu

Kad smo otpjevali, ravnatelju škole smo darovali sliku u znak pažnje i pozvali Primoštence na naše Dane kajkavske riječi u Zlatar.

Fala za kraj avanture

Nakon objeda uputili smo se na plažu. Bilo je hladno pa se nismo mogli kupati, ali smo uživali u prekrasnom pogledu na more. Obuzeo nas je miris mora i

umirujući šum valova. Uskoro je došao kraj našoj primoštenskoj avanturi. Prije polaska, pozdravili smo se domaćinima, otpjevavši im Falu.

Još smo se jedanput oprostili s morem i s ravnateljem škole te krenuli doma. Želja nam je da i ubuduće prisustvujemo priredbi "Poj riči materinske" u uvijek nam dragom Primoštenu.

Lorena i Brigit

S 22. NOVIGRADSKOG PROLJEĆA
**Bile smo na
morskoj školi
stvaralaštva**

Nestrpljivo smo čekali dan polaska na Školu stvaralaštva "Novigradsko proljeće". Krenuli smo školskim kombijem u nove pustolovine. Iz naše škole bile smo Lorena Jurec i ja, a s nama su putovali i učenici iz Belca i Zaboka. Pohađala sam orkestralnu radionicu. Sudionici skladateljske radionice skladali su pjesme koje smo mi svirali. U radionici pjevanja pripremali su izvedbu tih pjesama tako da je sve skupa zvučalo vrlo lijepo. Pri

predstavljanju radionica svatko je pokazivao što je uspio napraviti u tome danu. U slobodno vrijeme družili smo se s novim prijateljima, odmarali se, kupali. Najtužniji dan bio je zatvaranje "Novigradskog proljeća". Bio je to najljepši tjeđan u mojoj životu. Zabavila sam se, ali sam i mnogo toga naučila. Sljedeće godine željela bih ponovno posjetiti Novigrad.

PIŠE: BRIGITA ADANIĆ, 6.a

PIŠE: LORENA JUREC, 6.a

SUSRET MALIH PJESENKA SLAVONIJE I BARANJE

Literarna skupina naše škole sa svojom voditeljicom, gđom Nevenkom Šušljk, bila je u Černiku na Susretu malih pjesnika Slavonije i Baranje. Recitirali su svoje pjesme na kajkavskom.

Čudesna šuma bila je pred našom školom

U igri je vrijeme brzo proletjelo

Čudesna šuma

U Autobusu igraonici "Čudesna šuma" bilo je jako zabavno i zanimljivo. Razgovarali smo o svojim kućnim ljubimcima, obitelji i kako se trebamo ponašati u školi. Podijelili smo se u dvije skupine. U prvoj su skupini crtali, bojali i slagali kućice, a u drugoj skupini igrale su se igre na kompjutoru. Zatim smo se zamjenili. Meni se najviše svidjelo slaganje kućica. U autobusu igraonici vrijeme je brzo proletjelo.

PIŠE: ERIN LATİN, 2.a

UZ BLAGDAN SVETOG FLORIJANA

Posjetili smo DVD Zlatar

Bio je Dan vatrogasaca i Dan svetog Florijana, zaštitnika vatrogasaca. Mi, 3. a i 3.b, otišli smo u dom Dobrovoljnog vatrogasnog društva Zlatar. Svi smo bili uzbudeni i veseli.

Dočekao nas je vatrogasac, gospodin Darko Brlić. Pričao nam je o DVD-u, požarima i pokazao vatrogasno odijelo i kacigu. Opisivao nam je kako se gase neki požari. Upozorio nas je na to da vodom ne smijemo gasiti električne aparate. Naučili smo da vatrogasci pomažu ljudima i spašavajući ih iz različitih nesreća na radu te nesreća koje se događaju u prometu.

Gosp. Brlić odveo nas je nakon toga iza Sokolane gdje su bila vatrogasna vozila s opremom.

Vidjeli smo jako velika klijesta. Služe za rezanje i otvaranje auta u nesreći da putnici mogu izići. U kamionu je bila i

boca s kisikom da vatrogasci mogu disati u zadimljenoj prostoriji. I mi smo probali disati s maskom.

Na kraju smo se fotografirali ispred vatrogasnih vozila. Nadali smo se maloj vožnji, ali umjesto toga, smo se u Dom DVD-a. Tamo su počastili sokom i bombonima. Dobili smo bojanke i knjižice o vatrogascima i saznali da se i mi možemo učlaniti u vatrogasno društvo. Sretni smo se vratile u školu.

Vatrogasci već sa šest godina

Učenici prvih, drugih, četvrtih i petih razreda naše škole posjetili su DVD Zlatar. Vatrogasci, gosp. Andelko Varga i gosp. Darko Brlić, govorili su nam o tome kako se i kojim aparatima gase požari. Naučili smo kako se ispravno koriste vatrogasne maske i kako se diše ispod njih. Vidjeli smo i vatrogasno vozilo iz 19. stoljeća. Vatrogasci su nas pozvali da se uključimo u rad DVD-a Zlatar jer se već sa šest godina može postati vatrogasac. (Dora Martinuš, 2.a)

PIŠU: VIKTORIJA ADANIĆ, ANA LARA BURNĀĆ i KLAUDIJA HUBAK , 3.a

Postali smo prijatelji šume

Budući da je 2011. proglašena Međunarodnom godinom šuma, skupljanje papira za reciklažu naš je mali prinos očuvanju šuma. Republika Hrvatska od samih početaka aktivno je uključena u rad Forum za šume Ujedinjenih naroda (UNFF), a kako bi se očuvale šume diljem svijeta, RH je na petom zasjedanju UNFF-a u svibnju 2005. pokrenula proceduru za proglašenje 2011. Međunarodnom godinom šuma.

Krapinsko-zagorska županija je stoga u 2011. provela edukacijski projekt na tu temu. U našoj školi uključilo se 214 učenika od 5. do 8. razreda, rješivši u informatičkoj učionici uspješno kviz. Ravnateljica naše škole, gđa Rajna Borovčak, na svečanosti u povodu Dana škole uručila je razrednicima viših razreda diplome "Mali prijatelji šume", a razrednici su ih kasnije podijelili učenicima.

Gđa ravnateljica uručuje diplome prof. Marijanu Posariću

S NAŠIM PROJEKTOM BILI SMO NA DRŽAVNOJ SMOTRI

Odbor za demokratsko građanstvo

PIŠU: KLAUDIJA HUBAK I KARLO ŠKOF, 3.a; IVONA HULJAK I ANDRO KLANCIR, 3.b

U 7 sati 19. svibnja 2011. krenuli smo školskim kombijem u Zagreb na Državnu smotru projekata Odgoja za demokratsko građanstvo. Prijavili smo svoj dolazak u Starogradskoj vijećnici i otišli u razgledanje Hrvatskog sabora. Kratko smo prisustvovali saborskoj raspravi o plaćama i vratili se na ručak u Vijećnicu.

Približilo se vrijeme predstavljanja našeg projekta "Roditelj suradnik u nastavi". Pripremili smo plakate i počeli izlaganje. Odlično smo to izveli i učiteljice su bile ponosne. Suci su nam postavljali pitanja o projektu. Pohvalili su nas i naš projekt.

Nakon nastupa krenuli smo u razgledanje grada. Učiteljice su nam pričale o prošlosti Zagreba. Na Trgu bana Jelačića počastili smo se sladoledom i razgledali sajam starih zanata. Slikali smo se pod repom konja bana Jelačića. Vratili smo se u Starogradsku vijećnicu i dobili priznanja. Preko Sljemeđa krenuli smo u Zlatar. Stali smo na vrhu, malo se rashladili i poigrali. Bili smo sretni.

PROJEKT "ŠKOLE ZA AFRIKU"

I MALI ETIOPLJANI SADA MOGU U ŠKOLU

Naša škola uključila se ove školske godine u projekt "Škole za Afriku", u sklopu kojega se prikuplja novac za kupnju udžbenika, školskog pribora i gradnju škola u siromašnim afričkim zemljama. Ove školske godine ta će pomoći biti namijenjena školovanju djece u Etiopiji. Ona nemaju školske knjige, niti bilježnice, satima pješače do pitke vode, moraju teško raditi i brinuti se o bolesnim roditeljima. Ne znaju čitati, niti pisati... Voditeljica projektnih aktivnosti u našoj školi bila je vjeroučiteljica gđa Anita Martinić, a proveli su ih razrednici sa svojim učenicima. Tijekom dva tjedna svaki je razred u posebnoj kasici u obliku škole skupljao novčane priloge. Na kraju akcije prikupljeno je više od 1700 kuna, čime smo za 32 afričke djece omogućili kupnju udžbenika za jednu školsku godinu. Ponosni smo jer znamo da će sve što smo radili djeci Etiopije dati priliku da idu u školu, da ispune svoje snove i imaju bolji život.

PIŠE: KARLA POSARIĆ, 8.a

Reguliramo Promet kraj škole

Prva smo škola u Krapinsko-zagorskoj županiji sa školskom prometnom jedinicom

PIŠE: IVA PRIBOLŠAN, 7.a

Uvijek smo svi zabrinuti prilikom prelaska djece preko ceste, ali od ove školske godine Osnovna škola Ante Kovačića ima školsku prometnu jedinicu. Ona pomaže djeci u prelaženju prometnice tako da zaustave automobile koji se nalaze iza autobusa te da učenici sigurno prijeđu na drugu stranu. Policajci su došli u našu školu i pokazali nam kako se zaustavlja promet te kako se sigurno prelazi cesta. Učenici sedmih i osmih razreda podijeljeni su u parove i svaki dan jedan par dežura i pazi na one mlađe od sebe. Bilo bi lijepo kada bi više škola imalo takvo što. Naša škola je zasad jedina u Krapinsko-zagorskoj županiji koja ima školsku prometnu jedinicu, ali se nadamo da će se to promijeniti. Školsku prometnu jedinicu vodi gđa Katarina Biondić, školska psihologinja.

PROMETNA PRAVILA

PIŠE: ANDRO KLANCIR, 3.b

Podsjetimo se!

Za sigurno kretanje naseljenim i nenaseljenim mjestima sudionici prometa moraju se pridržavati nekih osnovnih prometnih pravila:

1. Cesta se prelazi preko pješačkog prijelaza (zebra) tako da pogledamo lijevo i desno ide li neko prijevozno sredstvo.
2. Cesta se prelazi i na raskrižjima sa semaforom, i to kada je pješacima zeleno svjetlo.
3. Pješaci se u gradovima kreću pločnikom, a u nenaseljenim mjestima lijevom stranom uz kolnik.
4. U Hrvatskoj se automobili, motori, bicikli i ostala prijevozna sredstva kreću desnom stranom kolnika.

U prometu se moramo ponašati odgovorno jer tako čuvamo sebe i druge. U ponedjeljak, 4. listopada 2010., treći i četvrti razred izišli su na školsko igralište. Crtali smo veliko raskrižje. Nacrtaли smo semafore, automobile, autobus. Prvi i drugi razred trebali su nacrtati pješački prijelaz (zebru). Tada smo se poigrali sudjelovanja u prometu. Tri učenika bili su semafor, a ostali su bili pješaci. Pješaci su prelazili kad je na semaforu bilo zeleno svjetlo. Tako smo ponovili osnovna prometna pravila.

Položili smo vozački

Učenici petih razreda naše škole sudjelovali su ove godine u projektu osposobljavanja za sigurno upravljanje biciklom. Kao što odrasli pohađaju autoškole, tako smo i mi krenuli u "cikloškolu". Na početku akcije dobili smo priručnik "Škola vožnje za bicikliste", iz kojega smo svakodnevno učili. Usto, mnogi od nas rješavali su on-line testove i tako se pripremali za onaj pravi ispit koji je uslijedio nakon nekoliko tjedana. Na njemu smo pokazali zavidnu razinu znanja u poznavanju prometnih pravila i propisa. Preostala nam je vožnja spremnosti na poligonu. Nekolicina nas, koji stanujemo u blizini škole, dovezla je svoje dvokotačne ljubimce tako da je svaki učenik mogao birati na kakvom će biciklu polagati

praktični dio ispita. Nakon početnoga nečkanja, prvi su se kandidati odvazili i s obveznom kacigom na glavi uspješno odvezli zadanu stazu. Zamislite, i naš se razrednik okušao u vožnji spremnosti. To ste trebali vidjeti! Uz naše bodrenje uspio je nekako stići do cilja. No, na njegovu žalost, sutkinje gđa Ankica Zaić -Žerjavčić i gđa Vlatka Prpić diskvalificirale su ga jer na glavu nije stavio zaštitnu kacigu. Jer, kao što smo naučili, kaciga glavu čuva! Na kraju smo svi, nas 38, uspješno položili ispit. Uručene su nam potvrde o osposobljenosti za upravljanje biciklom. Bili smo sretni i zadovoljni jer smo dobili svoje prve vozačke dozvole.

PIŠE: LOVRO POSARIĆ, 5.a

STOP NASILJU MEĐU DJECOM

U školi smo imali predavanje o nasilju. Policajac nam je uz pomoć prezentacije prikazao nasilje među djecom. Nakon toga razgovarali smo i postavljali pitanja na koja nam je davao poučne odgovore. Nasilje je ružno ponašanje prema drugim osobama. Ono može biti fizičko, psihičko i seksualno. To je kažnjivo djelo. Danas smo svjedoci učestaloga fizičkog nasilja u školi i na ulici. Često su u školi žrtve tiha i povučena djeca, a na ulici mlađi koji se odijevaju ili izgledaju malo drukčije. Nekad se na vrijeme reagira, a ponekad žrtve zbog straha plate životom. Zajedničkim trudom pokušajmo utjecati na to da se smanji broj žrtava. Nadamo se da će odrasli, ali i djeца, shvatiti da je nasilje pogrešan životni put.

Osmijeh za osmijeh

Svaki utorak i četvrtak u humanitarne svrhe moja prijateljica Petra i ja nosimo topli obrok jednoj staroj nemoćnoj gospodri. Javimo se kuharici pa nam ona spremi hranu. Potom krenemo do njezine kuće. Gospođa uzme hranu i zahvali nam na našoj brizi i volji da joj pomognemo. Ponekad nas ponudi bombonima u znak zahvale. Poslije toga vratimo se u školu i ostatak dana prati nas osjećaj kako smo nekome pomogle. Taj je osjećaj predivan – kao da nas nešto grije oko srca.

PIŠU: KARLA POSARIĆ i PETRA BALIĆ, 8.a

Bit ćemo dobri!

Naučili smo da se nasilje ne smije događati jer povrjeđujemo onoga komu to činimo. Nasilje ne ugrožava samo život djece, nego i starijih. Sa školskom psihologinjom, gđom Katarinom Biondić, izradili smo plakat o nasilju. Naučili smo kako sprječiti nasilje i kako onoga komu se to događa možemo tješiti. Ponašat ćemo se lijepo, nikoga nećemo maltretirati i bit ćemo dobri. Nitko ne zасlužuje da ga se maltretira. U sprječavanju nasilja nadamo se da će nam pomoći i druga djeca, a posebno stariji.

PIŠE: LUCIJA PRETKOVIĆ, 4.b

DA SE NE ZABORAVI HOLOKAUST

ŠAFRAN

Projekt Šafran je cjelogodišnja aktivnost u koju se ove godine uključila i naša škola. Cilj je upoznati mlade s holokaustom i podignuti svijest o opasnostima bilo kakve diskriminacije, predrasuda i nesnošljivosti. Projekt je u Irskoj pokrenula Zaklada za obrazovanje o holokaustu, koja opskrbљuje škole luvovcima žutog Šafrana. Mali povjesničari naše škole s profesoricom gđom Natašom Sovec zasadili su lukovice Šafrana na početku studenoga. Žuta boja cvijeća podsjeća nas na žutu Davidovu zvijezdu koju su Židovi bili prisiljeni nositi pod nacističkom vlašću. Šafran cvate krajem siječnja i početkom veljače, otprilike za Međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta (27. siječnja). Zasadili smo ga u spomen na milijun i pol židovske djece te tisuće druge djece stradale u holokaustu.

PIŠU: NIKOLINA POSARIĆ, 7.a; AMANADES FIJAČKO, 7.b

PIŠE: IVONA HABUŠ, 3.b

Prvi nastup u novim narodnim nošnjama bio je u Sokolani za Dan grada

Učenici su od 1. veljače do 1. svibnja prikupili 3160 plastičnih boca, što je bilo dovoljno da se kupi platno i sašije 18 nošnji

Naša škola organizirala je akciju pod nazivom Eko za etno. Akcija je bila prikupljanje plastičnih boca za pomoć folklornoj skupini naše škole. Plastične boce prikupljale su se više od dva mjeseca. U tu akciju bili su uključeni građani grada Zlatara.

Tko je skupio najviše boca

Prikupljeno je više od tri tisuće boca, što je bilo dovoljno da se pokriju troškovi kupnje platna. Sašiveno je 18 dječjih narodnih nošnji.

Učenici naše škole bili su jako aktivni pa je škola nagradila tri najupornija učenika. Prvo mjesto osvojio je Andro Klancir.

Dječak s velikim srcem

To je dječak koji ne polazi folklornu skupinu, ali ima veliko srce u pomaganju drugima. Drugo mjesto osvojila je Ivona Habuš, a treće Dorotea Bituh. Za taj projekt brinula se naša učiteljica, gđa Anita Petanjek-Macan, koja je bila jako ponosna na nas i sretna jer smo svi zajedno došli do željenog cilja.

Učenici su boce marljivo donosili u školu

PLASTIČNE BOCE ZA NARODNE NOŠNJE

Eko za etno

- ✉ Djevojčice su bile presretne kad su prvi put plesale u novim nošnjama, a meni je bilo drago da sam mogao pomoći. (Kristijan Škof, 3.b)
- ✉ Naši folkloriši su sretni i ponosni jer su im za njihov lijep izgled pomogli njihovi prijatelji. (Anera Fijačko, 3.b)
- ✉ Projekt je lijep i koristan. Sačuvali smo prirodu i dobili lijepo nošnje. (Marta Fraculj-Matole, 3.b)
- ✉ Moja je baka htjela baciti bocu od soka u smeće. Povikala sam: "Stani, ta je boca jako korisna!" Odnijela sam je u školu. (Ivana Huljak, 3.b)

Staklo naš i vaš prijatelj

Što se čuva u staklenim bocama, dulje traje

Iz hrvatskog smo čitali strip o staklu. Naucili smo da se staklo može reciklirati bezbroj puta te da je napravljeno od sode, vapnenca i pijeska. Isto tako, sve ono što se čuva u staklenim bocama, bolje je i dulje zadržava okus. Na satu likovne kulture crtali smo staklene boce olovkom, a iz matematike učili smo mjerenje obujma tekućine. Na kraju smo rješavali kviz, a najuspješniji učenici dobili su i nagrade.

PIŠU:
ARIJANA KREŠ, 3.b
ANDRO KLANCIR, 3.b

Kviz - pa nagrade

Kako bi se djeca i odrasli informirali o recikliranju stakla, učenici 3.b i 8.b razreda naše škole sudjelovali su u projektu koji su pokrenuli OŠ Viktora Kovačića i Tvorница ambalažnog stakla Vetropack Straža iz Huma na Sutli. U projektu bilo je još 15 škola iz cijele Hrvatske.

Roditelji su ispunjavali anketu, a učenici su sudjelovali u radionicama na satu kemije pod vodstvom gđe Nade Kovač. Uz poučni CD kako se staklo prikuplja i reciklira, učenici su u grupama opisivali proizvodni tok stakla. Nakon radionica proveden je mali kviz za učenike i podijeljene su nagrade.

PIŠE: GORAN HUBAK, 8.b

Učenici su boce marljivo donosili u školu

PLASTIČNE BOCE ZA NARODNE NOŠNJE

Eko za etno

Nagrađeni učenici 8.b razreda

Nagrađeni učenici 3.b razreda

NASTAVLJAMO ZLATNU TRADICIJU NAŠEGA PJEVAČKOG ZBORA NA DRŽAVNOM NATJECANJU U VARAŽDINU

I ove godine PRVO mjesto

OŠ Ante Kovačića već 26 godina ZAREDOM sudjeluje na Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži, što su, po karakteru, državno natjecanje pjevačkih zborova. Školski zbor vodi prof. Josipa Hopek

Pjevački zbor Osnovne Škole Ante Kovačića iz Zlatara sudjelovao je na 54. glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu.

Naša škola već 26 godina zaredom sudjeluje na tom, državnom natjecanju zborova, a ove smo godine posebno ponosni jer smo osvojili prvo mjesto. Zbor je kao i prijašnjih godina uvježbala i njime ravnala profesorica glazbene kulture, gospođa Josipa Hopek, kojoj je ovo bio 30. nastup u Varaždinu.

Bilo je i malo nervoze

Ujutro u 7 sati okupila se vesela družina zaboraša ispred naše škole. Svi smo bili pomalo nervozni zbog natjecanja, ali trema je nestala dolaskom u Varaždin. Odmah smo odjurili na probu koja je bila već dogovorena. Poslije probe smjestili smo se u Glazbenu školu i polako se spremali za nastup. Odjenuli

smo naše žute košulje, još malo probali, i uputili se prema Hrvatskom narodnom kazalištu. Jedva smo čekali izlazak na pozornicu.

Kao profesionalci

Nakon nastupa, što smo ga odradili profesionalno, slijedio je ručak, a naravno i malo slobodnog vremena za razgledanje grada. Za nastup čuli smo samo riječi hvale.

Natrag u Zlatar stigli smo u 16 sati. Svi smo bili nestrpljivi i jedva smo čekali rezultate. Navečer smo se okupili, profesorica nas je nazvala i čuli smo proglašenje uživo iz Varaždina.

Kada je gospođa koja je čitala rezultate rekla: "Zlatna plaketa i prvo mjesto OŠ Ante Kovačića iz Zlatara pod vodstvom dirigentice gospođe Josipe Hopek!", svi smo usklknuli od sreće.

Zbor naše škole dobio glazbeni Oskar znanja

Učenice 8. razreda Mirna Posarić i Željka Kurečić s profesoricom Josipom Hopek primile su 28. svibnja u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu glazbeni Oskar znanja za prvo mjesto koje je dječji pjevački zbor starijeg uzrasta OŠ Ante Kovačića Zlatar osvojio na 54. glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu.

PRVO MJESTO NA PRIREDBI "POZDRAV KAJU"

Plesom u Krapini zadarili posjet Matiji Gupcu

Folkloраši naše škole drugu godinu zaredom najbolji na smotri u Tjednu kajkavske kulture

Učenici folklorne skupine naše škole bili su 5. rujna na Tjednu kajkavske kulture u Krapini. Sudjelovali smo na glazbeno-scenskom prikazu "Pozdrav kaju", koji je dio projekta "Zagorje, ti moje blago".

Smotra je natjecateljskoga karaktera

Riječ je o smotri natjecateljskoga karaktera i mi smo u kategoriji osnovnih škola drugu godinu zaredom osvojili prvo mjesto. Kao nagradu, osvojili smo izlet na koji smo išli 12. svibnja.

Na put smo krenuli autobusom prema Gornjoj Stubici. Nakon pola sata vožnje stigli smo pred spomenik Matiji Gupcu. Učiteljica Anita Petanjek-Macan objasnila nam je tko je on bio. Tu smo se i slikali.

Posjetili i Dvorac Oršić

U Dvorcu Oršić dočekala nas je kustosica muzeja. Pokazala nam je sve znamenitosti Dvorca Oršić. U jednome dijelu vidjeli smo maketu Seljačke bune. Saznali smo da su se seljaci pobunili protiv bogataša, a bunu je vodio Matija Gubec. Bilo nam je zanimljivo slušati o davnim vremenima.

Ponovo smo sjeli u autobus i krenuli prema Oroslavju. Tamо smo projeli pizzu. Nakon toga imali smo slobodno vrijeme. Igrali smo se na ljudskama, toboganim, penjalicama, a dečki su zaigrali i nogomet. Svi smo se složili da je izlet bio odličan i da bismo ga htjeli ponoviti.

PIŠE: HELENA HOIĆ, 3.b

Uoči nastupa u Krapini

INTERVJU S PATRICKOM PARLAJEM, UČENIKOM 6. RAZREDA

VELIKI VIRTUOZ

Tvoj instrument koji sviraš je? Klavir.

Koji si razred glazbene škole? Završavam 4. razred Glazbene škole u Varaždinu.

Koliko puta na tjedan odlaziš u Varaždin? Dvaput na tjedan. Kada su nastupi, svaki dan.

Gdje si ove godine nastupao? Uglavnom nastupam u Glazbenoj školi na produkcijama, a ove sam godine bio na natjecanju 6° Concorso internazionale

Musia Insieme u gradu San Donà di Piave. To je pokrajina Venecija u Italiji.

S kime si u paru svirao zadane skladbe na natjecanju u Italiji? Svirao sam s Lucijom Teslom.

Postignuti uspjeh? Osvojili smo treće mjesto.

Jesi li zadovoljan svojim radom i uspjessim? Zadovoljan sam.

Tvoji planovi? Upisati Srednju glazbenu školu u Varaždinu.

Patrick Parlaj

Poruka vršnjacima? Težak je i naporan put do uspjeha. Najbitnije je, dok smo još mali, SLUŠATI MAMU I TATU JER ONI NAJBOLJE ZNAJU!

PIŠE: AMALIJA PARLAJ, 8.a

ROBERT SVIBEN ŠESTI NA DRŽAVNOM NATJECANJU IZ GEOGRAFIJE

Moje je znanje nagrađeno!

Nakon mnogo truda i žrtvovanja praznika moje je znanje bilo nagrađeno. Ako se poziv na 18. državno natjecanje iz geografije može smatrati uspjehom.

Poreč je bio lijepa nagrada za sve sudionike natjecanja iz geografije i iz povijesti. Na otvorenju predstavljen je djelić istarske kulture i povijesti. Testove i praktični rad pisali smo 10. svibnja od 10 do 13 sati, a mentori su imali predavanje o asteroidima. Poslije ručka posjetili smo najzapadniju točku Hrvatske, rt Lako, smješten u blizini Savudrije. S toga se rta za jake bure može vidjeti sve do Italije, no za našega posjeta bilo je sunčano i toplo pa se nismo mogli u to uvjeriti. Poreč nas je očarao svojom raznolikošću isprepletenom poviješću. Navečer su objavljeni rezultati natjecanja. Osvojio sam šesto mjesto u Hrvatskoj! Sljedećeg dana krenuli smo prema Limskom kanalu. Posjetili smo i Rovinj te se skoro izgubili u uskim uličicama.

Čist zrak, toplo sunce i modro more samo su popunili naš doživljaj izleta i cijelog natjecanja. U trinaest sati bilo je svečano proglašenja pobjednika i podjela pohvalnica. Ovogodišnje natjecanje iz geografije bilo je zaista uzbudljivo i posebno.

PIŠE: ROBERT SVIBEN, 6.a

Robert sa svojom mentoricom, profesoricom Kristinom Fruk, ispred svjetionika u Savudriji

MIHAEL GRZELJA NA DRŽAVNOM NATJECANJU U RAPCU OSVOJIO VISOKO SEDMO MJESTO

PIŠE: MIHAEL GRZELJA, 6.b

Informatički boj

Od mene je bio samo jedan mlađi natjecatelj, a skoro svi ostali bili su osmaši, kaže mladi Zlatarsčanin

Mihael uoči proglašenja najboljih

Kad sam primio poziv na državno natjecanje iz informatike, bio sam vrlo sretan. Isplatili su se sati i sati skoro svakodnevnog vježbanja s profesoricom u školi i rješavanja zadataka kod kuće. Ovogodišnji Infokup – kako se službeno naziva državno natjecanje – održan je u Rapcu, prekrasnom gradiću na istočnoj obali Istre od 17. do 20 travnja.

Zahtjevni zadaci

Natjecanje u mojoj kategoriji održavalo se u srijedu. Bio sam vrlo uzbuden, ipak sam se natjecao u poznavanju gradiva od 5. do 8. razreda. Uz mene, bio je još samo jedan mlađi natjecatelj, a ostali su bili skoro svi osmaši. U pola osam moraо sam biti u dvorani gdje je bilo natjecanje. Na raspolaganju imali smo sat i pol,

no ja sam završio za upola manje vremena iako su zadaci bili poprilično zahtjevni.

Profesorica javila dobру vijest

Kada se profesorica Nina Posarić vratila, dopustila mi je da odem po prijatelje kako bismo otišli na ručak. U međuvremenu stigli su i rezultati.

Dok smo ručali, nazvala me profesorica i rekla mi da sam sedmi (od 31 natjecatelja). Bio sam jako iznenađen jer nisam očekivao tako visoko mjesto.

Nisam vjerovao sve dok nisam i sâm pročitao rezultate. Uslijedilo je proglašenje najboljih na kojem sam dobio pohvalnicu. Sretni i zadovoljni postignutim vratili smo se doma.

PONOSNI ŠMO...

DRŽAVNO NATJECANJE

GEOGRAFIJA (Poreč)

Učenik: Robert Sviben - **6. mjesto**

Mentorica: Kristina Fruk

DRŽAVNO NATJECANJE

INFORMATIKA (Rabac)

Učenik: Mihael Grzelja - **7. mjesto**

Mentorica: Nina Posarić

DRŽAVNA SMOTRA

ODGOJ ZA DEMOKRATSKO GRAĐANSTVO

(Zagreb)

Učenici: 3.a i 3.b razred

Mentorice: Vesna Ceboci i Anita Petanjek-Macan

Županijski LiDraNo (Krapina)

"Tko je osmaš", novinarski rad - kritika

učenice Ane Klemar

Školski list *Iskrice*

Mentorice: Nevenka Šušljek, Veronika P. Stipanec

Novinarski rad Ane Klemar i školski list *Iskrice* predloženi su za državnu smotru.

NATJECANJE MLADEŽI

HRVATSKOG CRVENOGA KRIŽA

(Belec)

- osvojeno **2. mjesto** na razini grada

Učenici: Petra Balić, Mirna Posarić, Kristina Škof, Vedrana Škof, Patricija Škreb, Kristina Škrlec

Mentorica: Ankica Krajnik

ŽUPANIJSKA SMOTRA "DANI KRUGA" (Lobor)

- **1. mjesto** za prikaz etno-običaja užega zavičaja - "Vuzmeni dani"

Učenici: Brigita Adanić, Mario Orsag, Petra Pretković, Lucija Škreb, Andrija Škrlec

Učitelji: Ankica Krajnik, Nevenka Šušljek, Marijan Posarić

FOLKLOR (Krapina)

Na priredbi "Pozdrav Kaju" u Tjednu kajkavske kulture osvojeno je **1. mjesto** u kategoriji osnovnih škola Krapinsko-zagorske županije.

Učenici: Dorotea Bituh, Goran Brlić, Marta Fraculj – Matole, Ivona Habuš, Helena Hoić, Lujia Katić, Ivona Huljak, Valentina Huljak, Adriana Kesak, Arijana Kreš, Patrik Petrić, Krešimir Petrić, Ana Soić, Kristijan Škof, Lucija Škrlec, Helena Varga, Nikolina Kreš, David Srećić, Lorena Mojčec, Dorotea Strelar, Klaudija Hubak, Dorotea Rožić, Dorian Hubak, Mihael Petrić

Mentorica: Anita Petanjek-Macan

54. GLAZBENE SVEČANOSTI HRVATSKE MLADEŽI (Varaždin) - 1. mjesto

Učenice: Iva Pribolšan, Mirna Posarić, Lucija Balaš, Dijana Škrlec, Željka Kurečić, Amalija Parlaj, Ana Ilčić, Ana Pavlin, Petra Babić, Jasmina Jajtić, Matea Pakšec, Kristina Škof, Lucija Jurki, Kristina Škrlec, Mirjana Keliš, Iva Mikulec, Petra Mikulec, Ines Šuka, Sandra Štahan, Klara Nadine Parlaj, Patricija Haban, Ljiljana Varga, Paula Božić, Sara Pentek, Maja Popijač, Helena Gerguri

Mentorica: Josipa Hopek
- na županijskoj smotri osvojeno **1. mjesto**

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

VJERONAUK (Zlatar)

- osvojeno ekipno **6. mjesto**

Učenici: Željka Kurečić, Marija Posarić, Petra Pretković, Ana Pristarić

Mentorica: Anita Martinić

HRVATSKI JEZIK (Pregrada)

Učenica: Jasmina Jajtić - osvojila **1. mjesto**

Učenica: Kristina Škrlec - osvojila **2. mjesto**

Učenica: Kristina Škof - osvojila **8. mjesto**

Učenica: Matea Pakšec - osvojila **9. mjesto**

Mentorica: Brankica Matijašec

GEOGRAFIJA (Veliko Trgovišće)

Učenik: Robert Sviben - osvojio **3. mjesto**

Mentorica: Kristina Fruk

Učenik Robert Sviben predložen je za državno natjecanje.

INFORMATIKA (Konjščina)

Učenik: Mihael Grzelja - osvojio **1. mjesto**

Učenik: David Mrkoci - osvojio **3. mjesto**

Mentorica: Nina Posarić

Učenik Mihael Grzelja predložen je za državno natjecanje.

NJEMAČKI JEZIK (Mače)

Učenica: Željka Kurečić - osvojila **6. mjesto**

Mentor: Marijan Posarić

FIZIKA (Hum na Sutli)

Učenica: Marija Posarić - osvojila **4. mjesto**

Mentorica: Jadranka Fuček

KEMIJA (Đurmanec)

Učenik: Martin Bajzek - osvojio **2. mjesto**

Učenik: Dan Kudelić - osvojio **5. mjesto**

Mentorica: Nada Kovač

TEHNIČKA KULTURA (Marija Bistrica)

Učenik: Matija Preis - osvojio **8. mjesto**

Učenik: Marko Varga - osvojio **9. mjesto**

Mentorica: Ankica Žerjavić-Zaić

PJEVAČKI ZBOROVI (Gornja Stubica)

- osvojeno **1. mjesto**

Mentorica: Josipa Hopek

Zbor je predložen za državnu smotru.

ŽUPANIJSKA SMOTRA LIKOVNE KULTURE (Oroslavje)

Učenici: Klarisa Đukez, Ana Klemar, Željka Kurečić, Petra Mikulec, Nikolina Posarić, Petra Pretković, Kristina Škof, Antun Škrlec, Marko Varga, Valentina Varga

Mentor: Zvonko Šarčević

Radovi Kristine Škof i Antuna Škrleca predloženi su za državnu smotru.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

TJELESNA I ZDRAVSTVENA KULTURA (K. Toplice)

Ekipni rezultati

DJEČACI - 5. i 6. razredi - osvojeno **9. mjesto** ekipno

DJEVOJČICE - 5. i 6. razredi - osvojeno **19. mjesto** ekipno

DJEČACI - 7. i 8. razredi - osvojeno **5. mjesto** ekipno

DJEVOJČICE - 7. i 8. razredi - osvojeno **16. mjesto** ekipno

Mentor: Stjepan Škrlec

ŠKOLSKA NOGOMETNA LIGA

NAJBOLJA MOMČAD: 8.a razred

NAJBOLJI STRIJELAC: Stjepan Pribolšan, 8.a

Mentor: Stjepan Škrlec

PRIREDILA: VLATKA PRPIĆ,
ŠKOLSKA PEDAGOGINJA

U DJEČJEM TJEDNU UČENICI U ŠKOLU DONIJELI SVOJE KUĆNE LJUBIMCE

Hodajuća izložba

Školskim hodnicima zavladale kornjače, mace i ušminkani psići

U Dječjem tjednu, 5. listopada 2010., u našoj školi održana je izložba kućnih ljubimaca. Učenici su sa sobom u školu poveli svoje pse, mace, kornjače, golubove... Neobični posjetitelji prošetali su predvorjem škole i doslovno se udomaćili. U pomoć nam je

pristigao veterinar, gosp. Goran Domitran, koji nam je davao brojne savjete o njegi kućnih ljubimaca. Bio je to veselo i posve neobičan dan u školi. Društvo Naša djeca grada Zlatara djeci je darovalo plišane igračke.

PIŠE: AMALIJA PARLAJ, 8.a

DND Zlatara darovao je djeci plišane igračke

Gosp. Goran Domitran davao je savjete

Jedna jabuka na dan, tjera doktora iz kuće van!

PIŠE: MONIKA PETANJEK, 2.b

Dan jabuka slavimo 20. listopada. Toga dana poslije nastave išli smo sa svojom učiteljicom do kuće učiteljice Svetlane brati jabuke. Ona ima veliko dvorište i u njemu jabuke koje su stare otprilike 60 godina. Saznali smo da postoji mnogo različitih sorta jabuka te da je jabuka zdravo voće. Od jabuka se prave sokovi, ocat, kompoti, marmelade, a izvrsne su i u pitama, savijačama (ili popularnim maminim štrudlima) te drugim kolačima. Nabrali smo mnogo jabuka te smo se i osladili s njima. Bilo je jako lijepo, ali smo se i umorili. I za kraj, jedna stara izreka: Jedna jabuka na dan, tjera doktora iz kuće van!

RASTANAK

Bližio se kraj školske godine, a tako i rastanak s učiteljicom Katarinom. Prvih dana njezina dolaska nije nam bilo lako. Bili smo prvašići, tek smo krenuli u školu, a već nova učiteljica. Pitali smo se — kakva je? Ubrzo smo je zavoljeli, a vjerujem — i ona nas. U svemu nam je pomagala, učila nas i brinula se. Rastanak nam je bio težak. Organizirali smo priredbu i druženje s roditeljima i tako joj na sve mu zahvalili. Draga učiteljice Katarina! Hvala što ste nam pomagali, učili nas i brinuli se za nas. Vaš 2.b

PIŠE: ANA VARGA, 2.b

Umjetnici na djelu

Učenici 2.b posjetili su 4. studenoga radionicu atelijera Varga. Nakon kratkog upoznavanja krenuli su "na posao". Zagorska glina brzo se pretvarala u zanimljive životinjice, kućice, dinosaure... Proradila je mašta, a iza mašte ostala su djela koja govore o dječjim snovima. Radovi su u radionici ostali da se pripreme za pečenje. Glineni radovi peku se u velikim pećima na 1000° C. Pečene radove učenici su odnijeli svojim kućama i njima razveselili roditelje.

PIŠE: MARKO VARGA, 6.a

BILI SMO U DOMU ZDRAVLJA DA VIDIMO KAKO SE VADI KRV I KAKO SE POPRAVLJAJU ZUBI

Cijeli 2.a završio kod doktora

U petak, 4. ožujka, posjetili smo Dom zdravlja u Zlataru. U laboratoriju smo vidjeli kako se vadi krv iz prsta te kako se dobivaju nalazi pomoću modernih aparata i računala. U zubnoj ordinaciji saznali smo kako se liječe i popravljaju zubi. Teta stomatologinja pregledala nam je zube i premazala ih zaštitnom pastom. Zatim smo otišli u zubni laboratorij i vidjeli umjetna zuba. Saznali smo kako se uzima otisak za zubnu protezu i kako se prave zubi. Ovakva nastava jako mi se svidjela jer sam mnogo toga video i naučio. I, ne brinite, junaci s naših fotografija rekli su kako ih ništa nije boljelo.

Joj, teta, samo
da me ne boli!

Dečki, nećete se
smijati kad vi sjed-
nete na taj stolac!

PIŠE: SLAVKO MIKULEC, 2.a

Umjesto u školu,

otišli na bajere

TERENSKA NASTAVA NA SVJETSKI DAN VODA

Prvašići sa svojom učiteljicom, gđom Silvijom Adanić, na loborskim bajerima

Učenici 1.a razreda bili su u Markušbrijegu i na Bizjačama

Taj smo dan s radošću očekivali. S učiteljicom krenuli smo autobusom do Vinipotoka, odakle smo pješice uz pjesmu išli do bajera Loborskoga ribolovnog društva "Pastrva". Tamo nas je dočekao gospodin Špehar koji nam je objasnio sve o ribama, a mi smo ga sa zanimanjem slušali. Nakon toga put nas je odveo do obitelji Požgaj, u posjet mlinu koji je star otprilike 300 godina. Tu smo dio vremena proveli u igri i zabavi i bili smo počašćeni picama. Zatim je uslijedilo još jedno pješačenje kroz šumu Bizjače, sve do klijeti obitelji Bingula koja nas je dočekala s roštiljem. Izlet će nam ostati u sjećanju.

PIŠE: LORENA POŽGAJ, 1.a

Sendvići su i te kako prijali nakon hodanja

Na zlatarskim bajerima bili 3.b, 4.a i 4.b

Jučer, na Svjetski dan voda, bili smo na terenskoj nastavi na zlatarskim bajerima u Vinipotoku. Bio je prekrasan dan, kao stvoren za posjet bajerima. Dočekali su nas ribiči, gosp. Čedo Sviben, predsjednik Športskog ribolovnog društva "Pastrva" Zlatar, i gosp. Mario Novosel, blagajnik. Kad smo došli, podijelili smo se u grupe i naš razred imao je prvi sat nastave. Bio je to hrvatski. Čitali smo poučnu priču "Kako se igra voda?". Poslije je bilo veliki odmor. Malo smo ručali,

PIŠE: PETRA SOKOLIĆ, 4.a

igrali odbojku, šetali se i lovili ribe. Zatim smo krenuli u raz-

gledanje bajera. Gosp. Novosel ulovio je nekoliko riba, a gosp. Sviben govorio nam je o tome kako se ribe stavlju u bajere. Naučili smo da u bajerima živi nekoliko vrsta riba: som, šaran, štuka, patuljasti som i crvenperka. Nakon razgledanja bajera imali smo likovni. Slikali smo površinu bajera. Jako smo se zabavili. Na red je došao odmor. Mama Vanja Novosel pripremila je za nas ukusne fritule i sokove. Igrajući različite igre, brzo je došao kraj lijepom sunčanom danu. Spremili smo svoje stvari i krenuli kući. Sretni, ali i umorni.

Izviđačkim stazama

U tjedan dana obišli smo pet europskih država: Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru, Albaniju, Makedoniju i Srbiju. U Kruševu u Makedoniji upalili smo svijeću na grobu poznatoga pjevača Toše Proeskog

Izviđači iz Zlatara, Konjščine i Belca krenuli su 25. travnja 2011. na put kroz pet država: Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru, Albaniju, Makedoniju i Srbiju.

Prva destinacija bila nam je Sarajevo. Tu smo razgledali najpoznatiji dio grada — Baščaršiju. To je povijesno i kulturno središte. Sarajevom teče rijeka Miljacka o kojoj su napisane brojne pjesme. Vidjeli smo i Principov most kraj kojega je 28. lipnja 1914. Gavrilo Princip izvršio atentat na austrougarskog prijestolonasljednika Franca Ferdinanda i njegovu ženu Sofiju.

Njegošev mauzolej

U Crnoj Gori bili smo na planini Lovćenu, visokoj 1560 metara. Na Jezerskom vrhu nalazi se mauzolej poznatoga crnogorskog pjesnika Petra II. Petrovića Njegoša koji je napisao Gorski vijenac. Razgledali smo i Budvu.

U Albaniji posjetili smo Tiranu i Kruju, višestoljetni glavni grad Albanije. Nakon

razgledanja Skenderbegova dvorca krenuli smo prema Makedoniji.

Kod makedonskog slavuja

Pogled na prekrasno Ohridsko jezero uvjerio nas je da će nam se Makedonija jako svidjeti. Bili smo smješteni u kataličkom domu. Vidjeli smo Katedralu sv. Sofije, crkvu sv. Ivana, Klimentov mana-

stir te rimski amfiteatar. Posjetili smo i Naum te Biljanine izvore.

U Kruševu smo upalili svijeću na grobu Todora (Toše) Proeskog i razgledali memorijalni centar koji je nedavno otvoren u spomen na toga "makedonskog slavuja". Bili smo prva grupa koja je posjetila memorijalni centar i to nam je bila velika čast. Nezaobilazno odredište bilo je Skopje, glavni grad Makedonije.

Posljednji dio našega puta bila je Srbija. Nakon posjeta Nišu uputili smo se u Beograd. Razgledanje glavnoga grada Srbije bilo je zanimljivo i uzbudljivo. Vidjeli smo tri zgrade koje imaju svaka po 23 kata, ali im dizala ne rade.

U Beogradu posjetili smo Kuću cvijeća (grob Josipa Broza Tita), Kalemegdan sa srednjovjekovnom utvrdom, Hram svetog Save, Meštrovićev kip Pobjednik te ušće Save u Dunav.

U naš Zlatar vratili smo se 2. svibnja u 3 sata ujutro. Bilo je to dugo i naporno, ali iznimno korisno putovanje.

Staklom do novca za put

Obojili smo staklene boce i tako postali mali umjetnici. Pomogli su nam i roditelji te prijatelji. Bio je to izazov. Boca može biti vaza ili ukras. Prodavali smo ih i tako pomogli financiranje izleta. (Lovro Naumovski, 4.b)

UČENICI 4.A I 4.B RAZREDA POSJETILI OTOK KRK

Vidjeli jezero, a mislili da je more

Bilo je rano jutro u petak, 20. svibnja. Pospana mama probudila me jer sam se trebala spremiti za izlet. Veselo sam skočila iz kreveta i brzo se spremila. Za nekoliko minuta putovale smo prema školi. Tamo su bili skoro svi učenici 4.a i b razreda. U 6 sati krenuli smo mašući roditeljima. U autobusu je bila tišina sve do Zagreba. Teta Kornelija, naš turistički vodič, razbudiла nas je. Prošli smo kroz Gorski kotar, pun zelenih šuma. Najsmješnije je bilo kada smo prošli pokraj jezera Lokve jer je nekoliko učenika mislilo da je to more. Jadransko more ugledali smo tek u 10 sati i 34 minute. Počeli smo mobitelima slikati i slati poruke roditeljima. Preko mosta stigli smo na otok Krk. Najprije smo posjetili Šipku Biserujku, prepunu siga različitih oblika. Zatim smo putovali brodom na otok Košljun. Tamo nas je dočekao fratar jer je na tom otoku franjevački samostan. Vodio nas je kroz muzej. U njemu ima starih novčanica, novčića, prepariranih životinja. Najljepša mi je bila kolekcija leptira. Kada smo se najeli i malo odmorili, posjetili smo crkvu sv. Lucije u Jurandvoru pokraj Baške. U njoj se nalazi kopija Baščanske ploče. To je veliki kamen na kojem je zapisana, tj. isklesana uglatom glagoljicom donacija hrvatskoga kralja Zvonimira. Poslije smo posjetili Bašku i počastili se sladoleđem. Malo smo i namakali noge u moru, a neki su tražili školjke ili posebne kamenčice. Na putu prema doma bili smo umorni pa smo i malo zadrijemali. U Zlatar smo stigli u 23 sata.

PIŠE: ANDREA ŠEREMET, 4.a

Da vidim hoće li biti dosta za sladoled?

PRVAŠIĆI NA IZLETU U ZAGREBU

GLEDALI SMO 3D FILM

Učenici 1.a i 1.b razreda naše škole bili su u ponедjeljak, 23. svibnja, na jednodnevnom izletu u Zagrebu. Uz pratnju stručnog vodiča najprije smo posjetili Zoološki vrt. Nakon dobrog ručka u Maksimiru nastavili smo igru na Bundeku. Poslije toga bili smo u kinu CineStar i pogledali animirani film "Rio" u 3D-produkciji. Djeca su bila oduševljena izletom i viđenim. Sretno smo se vratili u Zlatar u 19 sati.

PIŠE:
DORIJAN
HANŽEK, 1.b

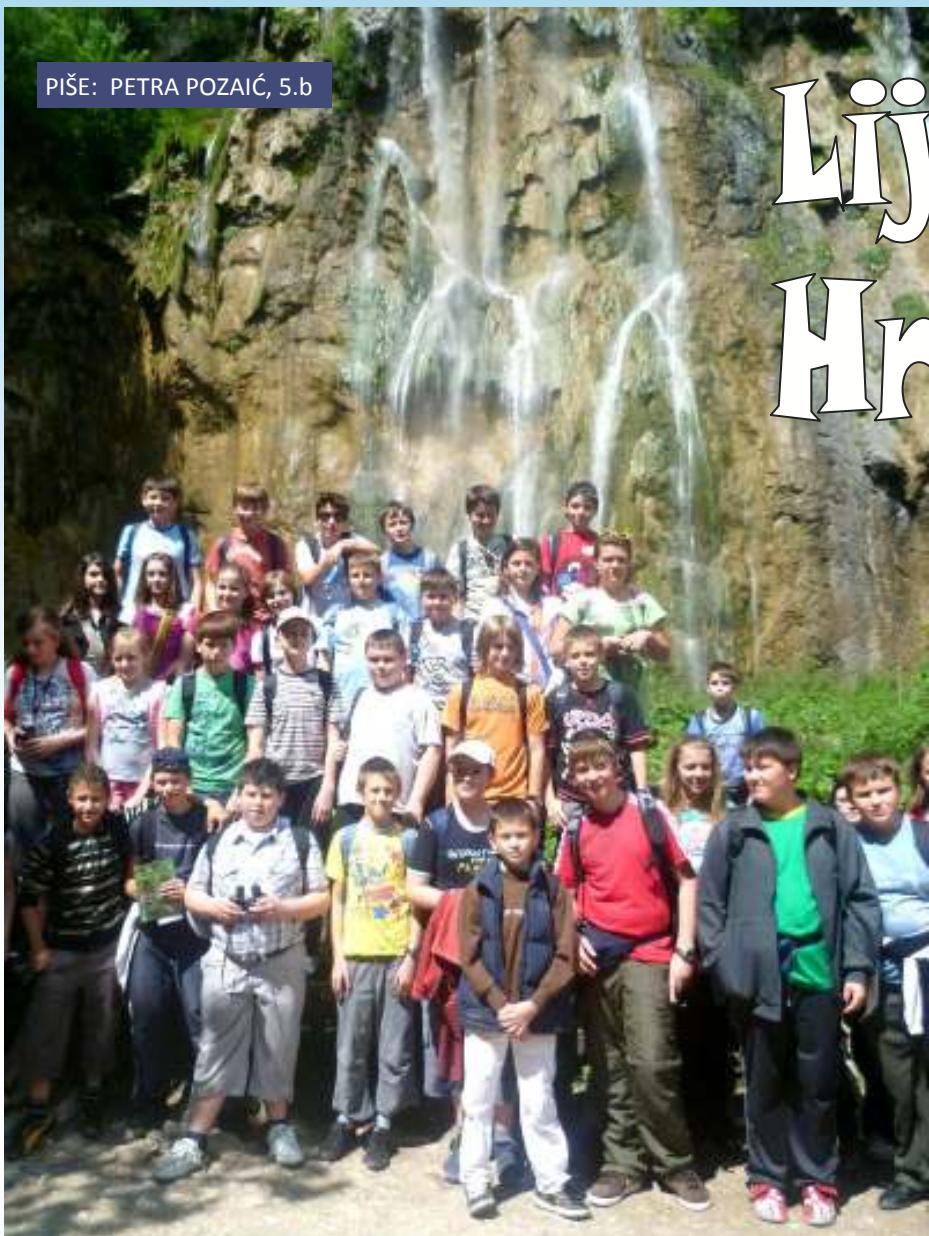
Po zelenom Zagorju

U kišovito i tmurno jutro krenuli smo 8. lipnja na izlet. Kada smo stigli u Klanjec, bilo je sunčano i sporno. Bili smo u Galeriji Antuna Augustinića. Uza stručno vodstvo kustosa saznali smo mnogo novoga. Najviše mi se dopao kip mira. Jako zanimljivo bilo je u crkvi gdje su ispod poda grobnice u kojima su pokopani bogataši. U Franjevačkom samostanu ušli smo u grobnicu s dva sarkofaga. Zatim smo krenuli u Zelenjak do spomenika Lijepoj našoj. U restoranu smo se počastili jako ukusnim ručkom. Nakon kraćeg odmora krenuli smo u etno-selo Kumrovec. Upoznali smo način života ljudi u prošlosti. Ponovno nas je uplašio pljusak. Izlet smo dovršili na igralištu u Oroslavju. Veseli i zadovoljni stigli smo kući.

PIŠE: LUKA POPIJAČ, 2.a

PETI RAZREDI POSJETILI PLITVICE

Lijepa naša Hrvatska

PIŠE: PETRA POZAIĆ, 5.b

Peti razredi uputili su se 30. svibnja 2011. na Plitvička jezera. Polazak je bio u 6,30 sati ispred naše škole. Put je trajao tri sata, ali to je brzo prošlo uz pjesmu. Najprije smo obišli jezera. Predivni slapovi bili su svuda oko nas. Prolazeći stazom upoznali smo šumska i livadna staništa bogata različitim biljkama i životinjama te jezera bogata ribama. Vozili smo se i brodom, a to je za većinu nas bio velik doživljaj. Čuli smo legendu o prinцу i siromašnoj djevojci koja je povezana sa stijenom majke i djeteta. Obišavši sve, zaputili smo se u "Male Plitvice", tj. Rastoke. Tamo smo vidjeli stari mlin i upoznali starinski način pranja rublja. Na putu prema kući stali smo u Karlovcu te posjetili Muzej Domovinskog rata. Vidjeli smo ratna vozila i zbirku naoružanja, što je svima bilo jako zanimljivo. Puni dojmova, krenuli smo prema Zlataru.

PIŠU: LORENA JUREC I LEA PRIBOLŠAN, 6.a

ŠESTI RAZREDI POSJETILI SISAK I PARK PRIRODE LONJSKO POLJE

Gnijezda roda teška su 700 kg

U Čigoću izbrojili smo čak 30 gnijezda

www.pp-lonjsko-polje.hr

Činilo mi se da nikad nećemo stići, ali ipak nije Sisak na kraju svijeta. Uzbudjenje je raslo, a dolazak se bližio. Iskricali smo se u Čigoću, Europskom selu roda. Rendžer Denis radosno nas je dočekao i uputio u šator. Nakon ispričane priče o bijeloj rodi i ornitologima, krenuli smo na razgledanje Lonjskog polja. Usput smo imali zadaću: prebrojiti sva gnijezda u selu. Ima ih čak 30. Naučili smo: gnijezdo rode može težiti do dvije tone, ali kod nas su do 700 kilograma. Zimi rode idu u tople krajeve, a ljeti se opet vraćaju. Mužjak stiže prvi i pronalazi hranu i smještaj, a nakon toga dolazi i ženka. Čak 60 posto mladunaca

ne preživi ponovni dolazak u Čigoć. Ornitolazi dolaze prstenovati rode kako bi ih mogli kasnije pronaći i vidjeti što rade. Tako se prati njihov život. Rendžer se malo našalio, upozorivši nas da čuvamo svoje stvari jer su rode prave lopuže. Druženje s rodama i rendžerom završilo je i mi smo krenuli na vožnju skelom. Provezli smo se s jedne strane Save na drugu. Upoznali smo i stari dio grada Siska. Tamo smo se počastili sladoledima. U autobusu na povratku kući imali smo mali kviz da se vidi što smo uspjeli zapamtiti. Vodič koji je išao s nama dao je čokoladicu za svaki točan odgovor. Sretno smo stigli u naš Zlatar.

UČENICI 7.C UŽIVALI U ČARIMA NACIONALNOG PARKA KRKA, ŠIBENIKA I ZADRA

MATURALAC OPET U MODI

Zahvaljujući odličnim rezultatima i uzornom vladanju ravnateljica naše škole, gđa Rajna Borovčak, održala nam je da idemo na dvodnevni izlet. Osim toga, gđa ravnateljica nagradila nas je i nenaustavnim danom u sljedećoj školskoj godini. Poruka — isplati se dobro učiti i pristojno vladati!

PIŠE: JASMINA JAJIĆ, 7.c

Uživanje u ljepotama slapova Krke

S svojom razrednicom, gospođom Brankicom Matijašec, planirali smo dvodnevni izlet kako bismo upoznali ljepote i znamenitosti Nacionalnog parka Krka, Šibenika i Zadra.

Ljepote Nacionalnog parka Krka

Zahvalni smo ravnateljici, gospođi Rajni Borovčak, jer nam je zbog uzorna vladanja i postignutog uspjeha odobrila realizaciju dvodnevnog izleta. Osim razrednice, s nama je putovala i gđa Kristina Fruk.

Prvoga dana dvodnevnog izleta (8. lip-

nja 2011.) posjetili smo Nacionalni park Krka, Sokolarski centar i Šibenik.

Krka je sedmi nacionalni park u Hrvatskoj i nalazi se u središnjoj Dalmaciji, nekoliko kilometara sjeveroistočno od grada Šibenika. Rijeka Krka ima sedam sedrenih slapova i njezine ljepote predstavljaju prirodni krški fenomen.

Oduševljeni grabljivicama

Sokolarski centar oduševio nas je pticama grabljivicama. Smješten je u gusto borovošu šumi šibenske Dubrave, osam kilometara od središta Šibenika. Pred-

stavlja jedinstveno mjesto u kojem smo se upoznali s tajanstvenim životom ptica grabljivica.

Šibenik je smješten na središnjem dijelu hrvatske obale Jadrana u slikovitom, razvedenom zaljevu u koji utječe Krka. U šetnji Šibenikom razgledali smo riju, katedralu sv. Jakova, povijesnu jezgru grada, središnji gradski trg... Slobodno vrijeme iskoristili smo za igru i kupanje na plaži u Vodicama. Navečer smo u Zadru odgledali film "Pirati s Kariba 4".

Znamenitosti Zadra

Noćili smo u Omladinskom hostelu Zadar u Boriku. Drugi dan protekao je u razgledanju Zadra i kupanju na zadarskoj plaži. Zadar je smješten u samom srcu Jadrana. Neke od znamenitosti koje smo posjetili su crkva sv. Donata, Forum, Kalelarga, katedrala sv. Stošije, Narodni trg, zgrada zadarskog Sveučilišta, Morske orgulje, Pozdrav Sunca... Poslijepodne smo uživali u kupanju i sunčanju.

Bili smo vrlo pristojni, poslušni, veseli, radoznali, zaigrani, zadovoljni naučenim, viđenim i doživljenim. S nestrijenjem očekujemo neko novo putovanje. Zbog naših odličnih rezultata, uzornog ponašanja, vedrog i optimističnog duha, zajedništva i međusobnog uvažavanja, naša ravnateljica, gospođa Rajna Borovčak, nagradila nas je, nas učenike 7.c razreda, slobodnim, nenaustavnim danom u sljedećoj školskoj godini.

Čuvajmo ptice grabljivice!

Sedmaši u društvu kralja Petra Krešimira IV.

Odmaramo i osmijesima pozdravljamo sunce

Moram vas razočarati... ali mi smo složeni ovak' samo radi — SIMETRIJE!

ZAJEDNO NA IZLETU — 7.A, 7.B I SVI OSMAŠI

PIŠU: KARLA POSARIĆ I PETRA BALIĆ, 8.a

Hvali more, drž' se kraja

U poslijepodnevnim satima posjetili smo sunčani Šibenik, no u moru su se osvježili samo najhrabriji

Vesela družina sedmih i osmih razreda krenula je 20. svibnja 2011. prema Šibeniku. Čekala nas je duga vožnja. Oduševio nas je čudesni krajolik Like. Prvo odredište bio je Nacionalni park Krka. Voditeljica nam je ispričala nekoliko zanimljivosti o parku. On obuhvaća područje uz rijeku Krku koja izvire podno planine Dinare kraj Knina. Rijeka ima sedam sedrenih slapova i njezine ljepote predstavljaju prirodni krški fenomen. Veći slapovi su Bilušića buk, Brljanski slap, Manojlovac, Rošnjak, Miljacka, Roški slap i Skradinski buk. Posjetili smo dva najveća — Roški slap i Skradinski buk. Bili smo na Visovcu, otoku u istoimenom jezeru u Nacionalnom parku Krka na samoj padini Miljevaca. Na otoku nalaze se crkva iz 17. stoljeća i Franjevački samostan. U poslijepodnevnim satima posjetili smo sunčani Šibenik. Samo su se hrabri osvježili u još hladnome moru. Puni dojmova vratili smo se u naše Zagorje.

Krasna zemljo, Istro mila!

PIŠE (po kazni): MARIJAN POSARIĆ, prof.

Učitelji naše škole nastavili su već uhodanu tradiciju putovanja Lijepom Našom u nakani otkrivanja manje poznatih kutaka naše domovine. Ovogodišnje odredište bio je čarobni hrvatski poluotok

Nastavljujući višegodišnju, već dobrano uhodanu tradiciju putovanja Lijepom Našom, u nakani otkrivanja nama manje poznatih kutaka predrage domovine, i ove godine krećemo na jednodnevni izlet. Naše ovogodišnje odredište jest Istra, "terra magica", čarobni hrvatski poluotok koji na malome prostoru osebujno i sretno spaja mnoštvo različitosti.

Jesmo li se mi, učitelji, ipak popravili?!

Toplo srpanjsko jutro obećava lijepo vrijeme. U misli nam naviru prizori prošlogodišnjega, ne odveć lijepa vremena, kad su nas munje i gromovi ispratili na put, kažnjavajući nas po svojoj prilici za sve grijeha što ih učinismo spram učeničke populacije. Bit će da smo se ove godine u mnogočemu popravili te bivamo nagrađeni za svoja djela.

Nakon dvosatne vožnje evo nas pred Učkom, vratima Istre, planinskom lje-

poticom koja bdije

E, neće on mene sam'
tako zezati. Vratit ću mu,
kad – tad!

nad poluotokom i cijelim Kvarnerom. Po izlasku iz tunela prizor koji ostavlja bez daha: prekrasni istarski krajolici kao da spajaju zemlju i nebo, izlažući svoju raskošnu ljepotu i isijavajući iskoniku snagu koja pljeni i okrjepljuje naše misli i osjećaje.

Kolegica Pepica ne može više odoljeti. Cijelim je putem bila napeta poput struna violina i sada je došlo njezinih pet minuta. Čitavim se autobusom zaorila dobro nam znana pjesma "Krasna zemljo, Istro mila, dome roda hrvatskog". Eto, što je radost druženja! Toplina ljudskog zajedništva! Sve je tu, na dlanu: odmorište oka, okrjepa duše, stoljetni svjedoci ljudske kulture, djevičanstvo prirode, slast užitka, pravi zavičaj duha, kako reče jedan putopisac!

Kućice male, kao u Zagorju

Vozimo se Buzeštinom, srcem Istre. Promatram tamošnje kućice – miće, male, baš kao i naše zagorske. Svaki je komadić zemlje oko njih brižno obrađen. Zemlja, ta istinska vrijednost, sva muka i sva radost istarskih težaka koji su živjeli i žive od

"Naša kolegica Kristina bila je bolja od bilo kojega profesionalnoga turističkog vodiča. Spremno se uhvatila mikrofona i upoznala nas s važnijim činjenicama o Istri."

nje, isparava pod jutarnjim sunčevim zrakama odajući nestvarnu ljepotu krajolika. Došao je red i na kolegicu Kristinu. Spremno se laća mikrofona i upoznaje nas s činjenicama vezanim uz naš najveći poluotok. Pozorno slušamo priče o slikovitim srednjovjekovnim gradićima po brežuljcima istarskog zaleđa kojim se upravo krećemo. Isprepliću se slike i priče mitske povijesti sa zbiljom svakodnevice.

Vozeći se ovim prekrasnim predjelom središnje Istre, pokraj Buzeta, grada tartufa, Istarskih toplica, dolinom rijeke Mirne i Motovunske šume, stižemo do podnožja zidina Motovuna, grada Veloga Jože.

Nekolicina nas hrabrih odlučuje pohoditi grad na najprirodniji način – pješice. Laganim korakom obilazimo gradske zidine, isčekujući onaj trenutak ushićenja pri otkriju nečeg zaboravljenog, nečeg obavijenog mističnim velom prošlih vremena. Stajem na najviši zidić, pogleda uprta prema dolini Mirne, i pokušavam prebaciti misli u prošlost. Koliko li je samo osvajač ostavljao svoje tragove ovom dolinom pokušavajući pokoriti ovu zemlju? Može se reći da je sva europska povijest "prošetala" Istrom u međusobnom dodiru triju europskih civilizacija: romanske, germanske i slavenske. Gmajne Europe – rekli bi Zagorci.

Kad si kupim mali traktorin

Naše sljedeće odredište je jama Baredine – zaštićeni geomorfološki spomenik prirode. U njoj se nalazi bogatstvo stalagmita i stalaktita, podzemnih skulptura nastalih tisućama godina, čudesni sigasti oblici koji bude maštu. Naš nam vodič zanimljivo govori o prošlosti toga prirodnog fenomena, zaokupljujući našu stalnu pozornost tijekom polusatnog obilaska. Po izlasku iz podzemnog carstva ljepote odmaramo se i ručamo u hladu starih stabala. Zbog nedolična ponašanja spram kolegice Veronike, potpisnik ovih redaka nanovo biva "kažnjen" pisanjem putopisa koji sada upravo čitate. Ni čašćenje kavicom nije pomoglo smekšati njezino srce. Nakon jednosatne stanke obilazimo još obližnju izložbu starih traktora i poljoprivrednih strojeva. Kolegica Silvija iskorištava prigodu i penje se na jedan od stotinjak izloženih traktora i pritom pjevući: "Kad si kupim mali traktorin..." Nisam ni ja odolio sjesti za upravljača traktora, no nije bilo ključa da ga se pokrene i napravi jedan krug.

Kao talijanska Toscana

Na kraju našega puta kroz čarobnu Istru odlazimo u Poreč, gradić duge i burne povijesti koji čuva tragove svoje prošlosti u svojoj staroj jezgri. Od rimskog doba do danas prošlo je više od dva tisućljeća, a porečke ulice, s rasporedom starorimskoga castruma, još uvijek čuvaju svoju originalnu arhitekturu i brojne kulturno-povijesne spomenike od kojih je najznačajnija Eufrazijeva bazilika.

U smiraj dana vraćamo se kući preko drevnoga Pazina. Jedan

Pogled na grad Veloga Jože

"Nisam ni ja odolio i sjeo sam za upravljač jednog starijeg modela traktora. Nažalost, ključ mi nisu htjeli dati, a tako sam rado htio napraviti jedan krug!"

dan je u svakom slučaju nedovoljan za obilazak ovoga hrvatskog poluotoka koji neki uspoređuju s talijanskom Toscanom. Jedan dan jest ništa prema tri tisuće godina pisane povijesti ovoga kraja s desecima jezika, kultura, režima, ratova i pobuna. Zadovoljni viđenim i puni dojmova vraćamo se potom u našu zagorsku "bajku na dlanu".

Prof. dr. sc. I. Biondić govorio je o kardinalu Hauliku

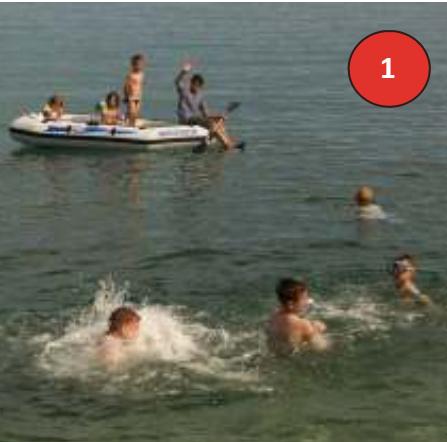
Kad učitelji uče

Učiteljica informatike, gđa Nina Posarić, održala je predavanje za sve učitelje naše škole. Učili smo o sigurnosti rada na internetu, komunikaciji putem elektroničke pošte, elektroničkom identitetu... Bilo je poučno i zabavno jer – lakše se uči kad se uči s osmijehom. (vps)

A tko će nama pomagati kad budemo same u Batini?!

1

- (1) Najveća uživljacija bilo nam je plivanje u moru i vožnja čamcem
 (2) Ministranti na rivi sa župnikom
 (3) Župnik nas je poučio pravilima boćanja i ta nam se igra svidjela
 (4) Nakon plivanja i boćanja — okrjepa kod naših domaćina te odmor uz kartanje i šah (5) Pozdrav s domaćinima prije puta doma

2

Ministranti na moru

3

PIŠE: MARKO VARGA, 6.a

Još prošloga ljeta naš gospodin župnik Josip Čukman došao je na ideju da organizira ljetovanje ministranata. U organizaciji pomogli su mu Zlatarsčani i nakon završetka školske godine četrnaest ministranata krenulo je na more. Na put smo pošli vatrogasnim kombijem DVD-a Zlatar do Zadra. Svi smo se veselili vožnji trajektom na otok Ugljan. Na otoku domaćini su nas ljubazno primili. Svakodnevno smo se kupali, ronili te vozili gliserom i čamcem. U večernje sate vrijeme smo često provodili na boćanju. Gospodin župnik nam je objasnio pravila boćanja. U petak na Blagdan Srca Isusova svetu misu u crkvi na otoku Ugljanu predvodio je naš župnik. Uz razne aktivnosti tih sedam dana brzo je prošlo. Sjeli smo u vatrogasni kombi, zvučnom sirenom zahvalili svima i krenuli u zlatarski kraj.

4

5

ZANIMLJIV GOST POSJETIO GRADSKU KNJIŽNICU U ZLATARU

Mali autor starih knjiga

Zagrepčanin Tin Samaržija je osnovnoškolac koji stvara knjige crtanjem prema promatranju uzoraka. Napravio je Vilinske kronike, Egipatsku knjigu mrtvih, kartu Međuzemlja...

PETRA
BALIĆ, 8.a

Zlatarska Gradska knjižnica ugoštala je 25. listopada 2010. Tina Samaržiju, učenika Osnovne škole Petra Zrinskog iz Zagreba. Ono što Tina izdvaja od svih talenata njene dobi, neiscrpna su radna energija, koncentracija te strast koja je svojstvena samo genijalcima.

Bavi se kaligrafijom

Tin stvara knjige crtanjem prema promatranju uzoraka. Stvorio je Vilinske kronike, Egipatsku knjigu mrtvih, kartu Međuzemlja iz trilogije "Gospodar prstenova", prijevod Zlatne bule Bele IV. i pravi pravcati školski imenik u kojemu su upisani i očjenjeni učitelji. Mladi autor bavi se

kaligrafijom, odnosno vještinom lijepog pisanja rukom uz pomoć pera, kista, tinte...

Već četvrta izložba

Piše klinastim pismom, hijeroglifima, latinskim kapitalom, srednjovjekovnom goticom, glagoljicom, kineskim znakovima... Tinu je ovo četvrta samostalna izložba. Vjerujemo da ćemo uskoro vidjeti i njegove potpuno autorske knjige, tj. korice i među njima stranice pune fantastičnih bića i još fantastičnijih fontova slova.

Nadamo se da će se u Zlataru organizirati više ovakvih društvenih događanja.

TKO SU NAJČITĀCI GODINE

Na otvorenju izložbe Tina Samaržije (u bijeloj jaknici), ravnateljica Gradske knjižnice, gđa Lovorka Puklin, proglašila je i najčitāce godine: Paulu Sviben (u sredini) i Lanu Dumbović (prva sdesna).

BLAŽ GOLEŠ IZ 8.c OTKRIVA NAM NEPOZNATU STRANU SVOJEGA ŽIVOTA

Tomosi su moja ljubav

Časopis *Tomos* vrlo je uspješan, a svojim sadržajem svaki tjedan rješava mnoge probleme i nedoumice kod nas popularnoga moto-svijeta. To je tjednik u kojemu se najviše raspravlja o Tomosima, dvotaktnim motorima koji se još od davnih 60-ih godina prošloga stoljeća proizvode u susjednoj Sloveniji. Sama naslovница časopisa oblikovana je svaki tjedan drugačije, ali uvijek je privlačna i mami nas na kupnju lista. Sadržaj tjednika raspoređen je u više poglavlja u kojima se nalaze točno određene rubrike. Tako čitatelj ima preglednost u časopisu i s lakoćom nađe sadržaj koji mu je potre-

Naš učenik predstavlja tjednik Tomos, list koji s različitim aspekata obrađuje Tomose, dvotaktne motore koji se od 1960-ih proizvode u Sloveniji, a ima ih još uvijek i na našim cestama

ban. Neka od tih poglavlja su: Radionica, Friziranje, Sam svoj majstor, Tehnički arhiv, Oglasnik i dr. To je veliki plus i časopis je vrlo čitan i popularan. Čitatelj koji se razumije u motore znaće gdje treba potražiti rješenje svojega problema, savjet ili oglas. Moderatori i urednici trude se kako bi svaki broj časopisa bio što bolji. Duplericu najčešće krase fotografije Tomosovih oldtimera ili njegovih prototipova. Tjednik *Tomos* ima Brbljaonicu u kojoj se urednici obraćaju čitateljima s različitim informacijama iz moto-svijeta. Cijeli je časopis popraćen kvalitetnim fotografijama, a zadnje su stranice upotpunjene zanimljivim fotografijama koje su poslali sami čitatelji. List je kvalitetan, koristan i čitatelji ga prihvataju. Oni bi ga svakome preporučili. I ja vam ga preporučujem i uvjeravam vas da ćete svaki put s nestručnjem čekati izlazak novoga broja.

Solidarnost na djelu

Učenici viših razreda Osnovne škole Ante Kovačića sudjelovali su 14. listopada 2010. u humanitarnoj akciji Crvenoga križa. Akcija se provodila u gradu Zlataru. U poslijepodnevnim satima, učenici podijeljeni u skupine, skupljali su novac i hrano (krumpir, grah...). Prikupljeno je otprilike 400 kilograma hrane (centralna i područne škole) te 5394 kune. Hrana ostaje za potrebe školske kuhinje, novac se predaje u Gradsко društvo Crvenoga križa, a 20 posto uplatit će se na račun škole.

PIŠE: MARKO VARGA, 6.a

Narcisom u borbi protiv raka dojke

Udruga "Zagorska liga protiv raka" organizirala je akciju prodaje narcisa za prikupljanje novca za prevenciju protiv raka. Humanitarnoj akciji pridružila se i Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar. Učenice osmih razreda prodavale su narcise po ulicama grada Zlatara.

MALA SRCA ZA VELIKA DJELA

Uoči Božića organizirano je po razredima skupljanje namirnica za siromašne obitelji. Svatko je svojim primosom pomogao. Učenici naše škole i vjeroučiteljica Anita Martinić odvezli

smo 17. prosinca skupljene namirnice i napravljene čestitke siromašnim obiteljima. Naravno, vozio je naš domar, gosp. Ivan Šaško. Usamljeni striček na brijegu obradovao se što smo ga posje-

tili i čestitali mu Božić. Zasuzile su mu se oči, a, vjerujte, i nama. Ah, kako je to lijep ugođaj. Kod jedne skromne obitelji sjeli smo i popili sok. Razgovarali smo s tetom o njezinoj djeci i životu.

Činiti dobra djela

Shvatili smo da im nije lako. Ima ih mnogo u obitelji, teta ne radi, muž joj je umro, a djeca joj idu u školu. Njih treba othraniti. Bore se za život, ali su ipak sretni. Na zidu smo ugledali prelijepu sliku te obitelji koju je naslikao naš profesor likovne kulture, gosp. Zvonko Šarčević. Ono što nama znači malo, njima znači jako mnogo. Posjetili smo malenu obitelj u blizini Borkovca. I oni su bili sretni kad smo došli. Nakon napornog dana, ali s lakoćom u srcu, mirno smo legli u krevet razmišljajući kako smo učinili dobro djelo.

PIŠU: JASMINA JAJTIĆ i KRISTINA ŠKOF, 7.c

Primili smo Isusa u svoja srca

PIŠU: UČENICI 3.A I 3.B RAZREDA

U nedjelju ujutro svi smo rano ustali. Bili smo jako uzbudjeni i sretni jer ćemo prvi put primiti Isusa u svoje srce. Kod kuće smo se uredili i odjenuli bijele haljine. S obiteljima krenuli smo u crkvu. Svi pravopričesnici našli su se ispred crkve. Počela je kiša pa smo se sklonili u sakristiju. Tamo nas je čekala naša vjeroučiteljica. Osjećali smo tremu i uzbudjenje. Počela je misa. Recitirali smo i pjevali. Sveti misno slavlje predvodio je naš župnik Josip Čukman. Bližio se i najvažniji trenutak mise. Primili smo hostiju. Osjećali smo se ponosno. Nakon mise smo se slikali, počastili i uputili našim kućama na slavlje. Svi ćemo našu Prvu svetu pričest pamtitи kao nešto lijepo i posebno.

POMOĆ DJEČJEM DOMU SV. TEREZIJE OD MALOG ISUSA

NADARILI SMO MALIŠANE KOD ČASNIH NA VRHOVCU

Nekoliko učenika viših razreda posjetilo je 21. ožujka 2011. Dječji dom sv. Terezije od malog Isusa na Vrhovcu u Zagrebu. Jedva smo dočekali da susretнемo tu dragu dječicu jer je to već postala tradicija. Razgledali smo dom, a zatim razgovarali s djecom i shvatili da svatko od njih ima svoju životnu priču. Obradovali su se kad smo iz našega kombija iznijeli hrana koju smo u korizmi skupljali u našoj školi. Bilo je lijepo gledati mala sretna lica. Taj posjet potaknuo me da još više pomažem svim ljudima koji su u potrebi, a prije svega djeci.

PIŠE: NIKOLINA POSARIĆ, 7.a

PIŠE: LUCIJA PRETKOVIĆ, 4.b

Igračke djeci iz vrtića

Svi smo znali da se u Dječjem vrtiću Uzdanica u Zlataru dogodila poplava pa smo odlučili pomoći jer su djeca ostala bez igračaka, slikovnica i bez mnogo stvari kojima su se igrala. Niži razredi Osnovne škole Ante Kovačića u Zlataru prikupljali su igračke i slikovnice. Skupili su mnogo. Kada je bio zadnji dan prikupljanja igračaka, vjeroučiteljica Anita Martinić i petero učenika četvrtih razreda: Lucija Pretković, Lovro Stužić, Matea Hitrec, Karlo Hleb i Lovro Naumovski, nosili su igračke u vrtić. Kada smo ušli u vrtić i kad su djeca vidjela igračke, smijeli su se. Veselja i radosti nije nedostajalo. Nama su u znaku zahvalnosti otpjevali jednu lijepu i veselu pjesmicu.

Izviđači svim učenicima naše škole donijeli neretvanske mandarine

Izviđači imaju duhovnu dimenziju, svrha koje je pomoći drugima. Ove godine organizirali su akciju "Zdrava prehrana" u kojoj je bio cilj svim učenicima naše škole podijeliti mandarine. Vlasniku ljetnoga kampa Rio na ušću Neretve izviđači su se dopali zbog lijepog ponašanja i on ih je počastio svojim lubenicama i grejpovima. Pozvao ih je da dođu u

sezoni mandarina. Izviđači su otišli brati mandarine jedne subote ujutro. Mogli su uzeti koliko im srce želi. Voditeljica zlatarskih izviđača, gospođa Svjetlana Mezak, odmah se sjetila da bi mogli te mandarine podijeliti djeci naše škole. Tako su uzeli toliko mandarina da ih je svaki učenik mogao dobiti po tri.

PIŠE: DOMAGOJ PEJIĆ, 8.a

Šale, trice, zvрndalice

Našu je školu posjetila posebna gošća, gđa Jadranka Čunčić-Bandov, poznata spisateljica za djecu. Napisala je sedam knjiga igrokaza za djecu i mlade te je većinu tih igrokaza i sama izvela u lutkarskim predstavama. Nakon što je igrokazom razveselila učenike nižih razreda, razgovarale smo s njom za *Iskrice*

Što vas je privuklo da se počnete baviti pisanjem?

Već u srednjoj školi za odgojitelje zavoljela sam lutke i počela pisati. Snažan je utjecaj na mene imala moja učiteljica Vlasta Pokrivka.

Budite tolerantni!

Možete li nam reći koja ste djela objavili dosad?

Razgovor u travi, Od jarca do komarca, Igra sa zmajevima, Šale, trice, zvрndalice, Puž na raskrižju, Iju ju.

Gdje pronalazite inspiraciju i o kojim stvarima volite najviše pisati?

Najviše volim pisati o životinjama, a inspiraciju nalazim u vizualnim stvarima.

Čitatelji vaših djela uglavnom su mladi.

Što biste im poručili glede odrastanja, učenja, zabave, pogleda na sutra?

Neka njeguju ljudske vrijednosti, poštuju svoju obitelj, budu tolerantni.

S koliko ste godina počeli pisati?

Sedamnaest, u srednjoj školi.

Gdje se vidite za pet godina?

Kod vas u školi, na istome mjestu, s novom generacijom djece.

Klaun neobična imena

Koliko dugo se bavite lutkarstvom?

Lutkarstvom se bavim više od 30 godina. Prije je to bio samo hobi, no preraslo je u mnogo više. Diplomirala sam povijest umjetnosti, nakon toga sam radila u knjižnici. Paralelno s tim izrađivala sam lutke. Odlučila sam se osamos-

RAZGOVARALE: KARLA POSARIĆ

i PETRA BALIĆ, 8.a

taliti i to mi je postala profesija.

I za kraj ovog intervjeta, možete li ponoviti ime klauna?

Sumpompompirovićerezeremitipitiskovskikalifuzokapitolomenezikolovski.

BILI SMO NA NAJPOZNATIJEM SAJMU KNJIGA U HRVATSKOJ

INTERLIBER

U ranim satima jesenskog jutra krenuli smo na Interliber u Zagreb. To je najpoznatiji sajam knjiga. Bilo je svakavih naslova. Od knjiga za 0,99 kuna do onih s pozlaćenim slovima. Susreli smo i poznate hrvatske pisce i poznate glumce. Sudjelovali smo u kreativnoj radionici izrade ptica i leptira. Potom smo si kupili knjige i slikovnice.

PIŠE: PATRICIJA ŠKREB, 6.a

U GRADSKOJ KNJIŽNICI U ZLATARU PREDSTAVLJEN JE ROMAN GДЕ KRISTINE GREGUREK

Gospodar Bačva Barut

Knjiga nas potiče na propitkivanje tko smo i kako možemo popraviti naše ponašanje

U povodu Dana Grada Zlatara, Gradska knjižnica ugostila je 28. travnja 2011. gđu Kristinu Gregurek, autoricu knjige Gospodar Bačva Barut. Gđa Kristina Gregurek radi u Centru za socijalnu skrb Zlatar Bistrica, a u slobodno vrijeme bavi se pisanjem, crtanjem, čitanjem i izradom nakita. Ulomke iz romana pročitala je gđa Renata Minđek. Lik iz knjige, Gospodin Bačva Barut, vrlo je strog, mrzi djecu, okrutan je, jedino voli svojih dvanaest svinja. Knjiga potiče na propitkivanje o tome tko smo, što smo i kako se popraviti.

PIŠU: PETRA BALIĆ I
KARLA POSARIĆ, 8.a

Knjigu je predstavio ugledni književnik dr. sc. Rajko Fureš

SPISATELJICA GĐA ŽELJKA POTOČKI PORUČUJE UČENICIMA DA UČE I CIJENE SVOJE UČITELJE:

Bez znanja se teško snalazi u životu

Intervjuirale smo gospođu Željku Potočki, autoricu knjige Četvrt dijete i saznale zanimljive pojednosti o nastanku knjige

Zašto ste knjigu nazvali Četvrt dijete?

Nazvala sam je po priči s naslovom Jelena.

Pišete o događajima iz hrvatske povijesti. Zašto?

Narod, koji ne pamti svoju povijest, izgubljen je narod, nema ga.

Dotaknuli ste sudbinu malih ljudi. Koliko Vam je vremena trebalo za slušanje svih tih životnih priča?

Više mi je vremena trebalo za emocionalni kontakt nego za slušanje.

Volite li proučavati povijest i povijesne događaje?

Volim čitati, ali uz pomoć stručnjaka iz povijesti i pisati o njoj.

Koje uspomene iz djetinjstva posebno pamtite?

Mnogo je tih detalja: sjećam se harmonikaške udruge Jasne Mlakar, drage tete Ljerke iz vrtića, svoje razrednice Vere Brdařić, dragih učitelja Jasne i Miljenka Mlakara.

Pamtite li školu, jesu li se dogodile kakve promjene u njoj?

Škola je dograđena, obnovljena, sad je mnogo ljepša.

Što mislite o ratnim zločincima?

Vidi se tko je dobar jer taj postaje još bolji, a tko je zao, postaje još gori.

Želite li svoj životni put završiti u Zlataru?

Ne znam, ali da mi je Zlatar u srcu, to je istina.

Poruka učenicima?

Učite i cijenite svoje profesore, bez znanja se jako teško snalazi u životu.

RAZGOVARALE: AMALIJA PARLAJ i ANA ROGINA, 8.a

Naše novinarke u razgovoru s gđom Željkom Potočki

OBILJEŽILI SMO HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Brže, više, jače!

Tenis - godinu dana besplatno

S vršnjacima iz osnovne škole pohađam školu tenisa. Za vježbanje trebamo nositi trenirku i teniske. Na igralištu posudimo rekete i loptice. Trening počinje trčanjem dvaju krugova oko igrališta. Nakon zagrijavanja vježbamo teniske vještine: forhend i bekend. Učimo prebacivati lopticu preko mreže. Tenis je jako skup sport, ali nama je godinu dana besplatan. Sretna sam što imam priliku igrati i učiti tenis jer je to vrhunski sport. (Dorotea Rožić, 3.a)

U petak, 10. rujna 2010., obilježili smo Hrvatski olimpijski dan. To je nacionalna sportska manifestacija koja obuhvaća niz sportskih priredaba i edukativnih radionica o olimpizmu u kojima mogu sudjelovati svi građani, a provode se u suradnji sa svim sportskim udrugama i organizacijama, obrazovnim ustanovama i drugim institucijama. Olimpijske igre su sportsko natjecanje i održavaju se svake četiri godine. Na igrama se zemlje natječu u pojedinačnim i ekipnim sportovima. U povodu toga dana u Osnovnoj školi Ante Kovacića svi su učenici, učitelji i osoblje škole nosili bijele majice, kao simbol mira, prijateljstva i sporta. Također, u školskoj dvorani održavale su se različite sportske igre u kojima su sudjelovali učenici viših razreda.

INTERVJU S NAŠIM PROFESOROM TJELESNOGA

Volim slušati školski zbor

Stjepan Škrlec je učitelj koji brine o svim sportskim događanjima u našoj školi. Tko je on i što se sve ove školske godine događalo na sportskim terenima, pročitajte u našem razgovoru s profesorom

Najdraže jelo?

Voće.

Najdraži sport?

Ekstremni sportovi.

S koliko ste se godinama počeli baviti sportom?

U prošlom tisućljeću.

Što ste htjeli postati kada ste bili mali?

Htio sam postati velik... Uspjelo mi je.

Što biste preporučili učenicima da jedu kako bi bili spremniji, izdržljiviji i zdraviji?

Voće, povrće. Raznovrsnu hranu u umjerenim količinama.

Vaše tri želje?

Prva: Da mi se ispunе sve želje. Druga i treća: Dajem ih u dobrotvorne svrhe.

Kakvu glazbu volite slušati?

Volim slušati školski zbor.

Ptičica nam je došapnula da letite?! Gdje, kuda i zašto?

Pitajte ptičicu, možda vam i to došapne.

Koja sportska događanja će obilježiti ovu školsku godinu?

Igre u povodu Olimpijskog dana, nogomet – ispali u prvom kolu (nesretno), košarka (M) – ponovno ispali u prvom kolu županijskog natjecanja, odbojka (Ž) – četvrti u županiji, opet nogomet – školsko razredno natjecanje, cross – nestrljivo čekamo nastup na županijskom nastupu.

Najdraža misao?

Ne sanjaj svoj život, živi svoj san!

Najbolje putovanje?

Putovanje kroz oblake, zajedno s onom ptićicom iz prethodnog pitanja.

Poruka učenicima?

U zdravom tijelu zdrav duh. Učite i vježbajte!

Stjepan Škrlec,
naš profesor TIZK,
obožava tenis

ŠKOLSKA NOGOMETNA LIGA

Pobjednici!

S maksimalnim učinkom, devet pobjeda u devet utakmica, najbolja je momčad školske nogometne lige 8.a razred. Ta je ekipa dala i najboljeg strijelca — Stjepana Pribolšana koji je suparničkim ekipama zabio čak 38 golova

PIŠE: BLAŽ GOLEŠ. 8.c

Zabava, zdravlje i druženje uljepšavaju život svake osobe. To su lijekovi protiv stresa, tuge i nezadovoljstva. Zbog toga je naša škola organizirala nogometnu ligu koja je posebno zainteresirala dječake, željne dokazivanja i slave pred curama, ali i dječake koji su tražili izazov.

Osmaši drže prva tri mesta

Liga se održavala svakog četvrtka, počela sportskim duhom, ali i budnim okom profesora TIZK Stjepana Škrleca. U igri sudjelovali su svi prijavljeni učenici od petih do osmih razreda.

Osmaši su dokazali svoju prednost u fizičkom razvoju i zauzeli prva tri mesta. Osim njih, dobre rezultate pokazali su sedmi i šesti razredi i uvjerili nas da

Pobjednici lige - 8.a razred

će u budućnosti i oni dominirati dobrom igrom na igralištu.

Hvala profesoru i navijačima

Najbolji je strijelac lige Stjepan Pribolšan iz 8.a (38 golova), slijede Mario Šumiga iz 8.b (32), Patrik Valjak iz 8.c (21), Tomislav Plancutić iz 8.a (16), Mateo Fuček iz 8.b te Jan Stjepan Dominić iz 6.b (po 12), Mario Đurinek iz 8.c (11) te

Mihail Škrlec iz 6.a, Blaž Goleš iz 8.c i Mario Orsag iz 8.b (po 10 golova)...

Svi članovi ekipe 8.a razreda nagrađeni su za prvo mjesto sladoledima, a najbolji strijelac dobio je nogometnu loptu.

Svim učenicima zahvaljujemo na uloženom trudu i hrabrosti, profesoru na strpljenju, a vjernim navijačima hvala na bodrenju na svakoj utakmici!

Mj.	Razred	Odigrano utakmica	Pobjede	Porazi	Neriješeno	Dani golovi	Primljeni golovi	Gol razlika	Bodovi
1.	8.a	9	9	0	0	63	9	54	27
2.	8.b	9	7	1	1	62	10	52	22
3.	8.c	9	7	1	1	50	21	29	22
4.	6.a	9	5	4	0	25	31	-6	15
5.	6.b	9	4	4	1	24	14	10	13
6.	6.c	9	4	5	0	19	39	-20	12
7.	7.c	9	3	5	1	19	40	-21	10
8.	7.ab	9	1	7	1	11	38	-27	4
9.	5.a	9	1	7	1	10	41	-31	4
10.	5.b	9	1	8	0	4	41	-37	3

Stjepan Pribolšan iz 8.a razreda, najbolji strijelac školske lige

Učenici viših razreda kreću u grad

Ništa bez zaštitnih rukavica

EKO EKO

Moj čisti grad

U akciju uključili su se svi učenici i učitelji naše škole. Našim malim prinosom Zlatar je opet prodisao punim plućima

U povodu Dana planeta Zemlje, koji je ove godine bio za učeničkih praznika, održali smo u petak, 15. travnja, akciju Moj čisti grad. Prvi i drugi razredi imali su zadatak likovno se izraziti, izraditi eko-znakove i postaviti ih u školsko dvorište. Treći, četvrti i peti razredi čistili su okoliš škole, a učenici od šestog do osmog razreda čistili su različite dijelove našega grada Zlatara. Našim malim prinosom Zlatar diše punim plućima. Cilj ove akcije nije bio samo počistiti Zlatar, nego i probuditi svijest ljudi o tome što naša nebriga za prirodu znači. Neodgovorno ponašanje prema okolišu može pridonijeti smanjivanju kvalitete života budućih generacija.

PIŠU: PETRA BALIĆ i KARLA POSARIĆ, 8.a

Niži razredi radili su eko-znakove, postavljali ih oko škole i čistili školski okoliš

Biciklom do škole za čišću prirodu i zdraviji planet

Vožnja biciklom od kuće do škole trebala bi postati navigacija. Tako bismo smanjili količinu štetnih plinova u prirodi. Naš planet bio bi čišći i zdraviji. Biljke i stabla ne bi oboljevali. Biciklom do škole uživali bismo u prirodi i pridonijeli svojemu zdravlju. (Mario Bezak, 5.a)

I izviđači otišli u prirodu

Iako je Dan planeta Zemlje bio za nekoliko dana, izviđači su ga obilježili ranije. Išli su na Brezice sa zadatkom da očiste okoliš. Naporno su radili. Poslije čišćenja odmarali su se u šumi i na livadi. Poslije odmora imali su zadatak u šumi nabratati što više listova različita drveća. Nakon šume išli su na livadu, tamo su također morali nabratati što više raznovrsnih biljaka. S tim biljkama trebali su napraviti herbarij. Doma su se vozili kamionetom. (Lovro Stužić, 4.b)

Zbogom ostāj, školo naša, uvijek sjeti se naših osmaša!

8.a

Bili smo prvaši...
jednom su tako počeli
đački dani naši...

učili smo brojke i prva slova
naučili mnoga znanja nova...

pjesmama se veselili,
bojama se radovali,
s matematikom se borili,
u prirodi uživali...

Godina za godinom prolazila
nova znanja dolazila,
širili smo vidike
učili neke nove "spike"...

povijest, zemljopis i biologija
na satu SRO-a prava zoologija,
pjesma, smijeh i šala,
za sve nestaluke razrednica je znala...

na kemiji uvijek MUK,
na fizici zrakom preleti pokoji ZVUK,
školska dvorana za nas je mala
svemirska prostranstva duša nam zvala...

Odlazimo, povratka nema, ostala je samo velika uspomena

I tako...
godine su nestaluke odnijele
na vrata rastanka nas donijele!
U život nas vodi put
iako još ne znamo kud!!!

Zbogom ostaj, školo naša,
UVIJEK sjećaj se svojih osmaša!

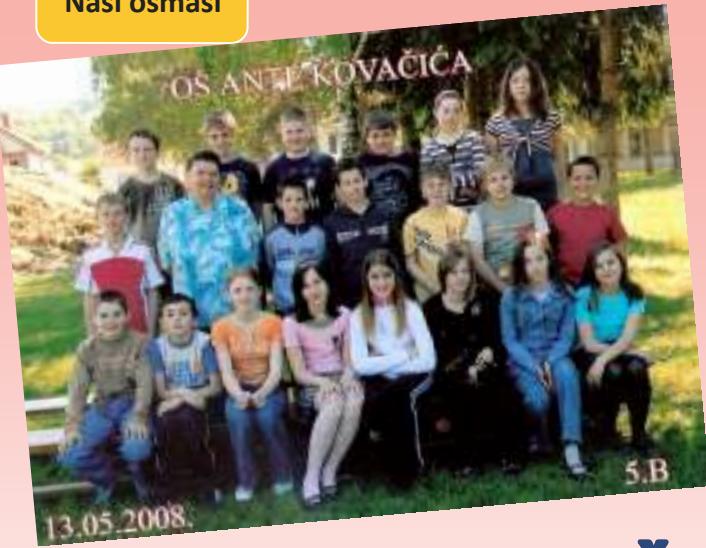
Generacija smo bili, ekipa prava,
sve nastavnike od nas boljela je glava.
U školu voljeli nismo ići,
uvijek su nam draži bili crtići.
Naša Draga uvijek nas je izvlačila
i skupa s nama ocjene navlačila.
Osam godina zajedno smo bili,
mobače i žvake od nastavnika krili.
Iako svi čekamo taj dan,
ovo za nas nije kraj.
Možda će biti oluja,
možda će biti kiše,
jer jednom smo 8.a i nikad više!

U petom razredu glumili smo Štrmpfove

Naš Martin Bajzek iz 8.a, Željka Kurečić iz 8.c i
Goran Hubak iz 8.b su najosmaši ove generacije.
Ravnateljica naše škole, gđa Rajna Borovićak,
predala je najosmašima nagrade na završnoj svečanosti

TKO JE OSMAŠ?

Počela je nova školska godina, 2010./2011. Ispred naše škole razvijaju se ponovno uzbudjenje i nekontrolirana navala sreće koja će potrajati do navale prvih nekontroliranih jedinica iz kontrolnih zadaća. Samo što — mi smo osmaši i ta se pojava nama nikako ne bi smjela dogoditi. Komu se takvo što ne smije dogoditi?

Osobi koja pohađa osmi razred. Djetetu koje bi trebalo postati odgovoran četrnaestogodišnjak. Osmi je razred samo početak procesa "preobrazbe". Osim što je prekretnica zbog odlaska u srednju školu i prelaska na višu razinu obaveza i obrazovanja, to je razdoblje kada počinjemo uvažavati različita i tuđa mišljenja, mišljenja ljudi koji utječu na naš razvoj. Stvaranje vlastitog morala, stjecanje odgovornosti i ponašanje prihvaćeno od okoline pridonose nekoj dozi samostalnosti. Ona je važan uvjet koji mora biti ispunjen za normalan život. Osmaš se može prepoznati po nesavršenstvu i propalim pokušajima da se modno izrekne pa tako i istakne (čast izuzecima). Njihovi su interesi različiti, zbog toga možemo naći osmaše glazbenike, sportaše (oni su

malo rjeđi) i "lakrdijaše". Zapravo, gdje možete sresti osmaša kako biste ga bolje upoznali? Većina ih svoje vrijeme provodi ispred računala baveći se "važnim poslovima". Doimamo li se neozbiljnima, neka vas to ne zbujuje! Mi odbrojavamo vrijeme. Neprestano, a neki i nesvesno. Osmaš je mlada osoba koja, uživajući uza svoje prijatelje, uči upoznavati svijet i ljude.

Mi smo mladost koja se jedva snalazi u adolescenciji, a neki su još i u pubertetu. Smatraju nas pričuvom najzrelije djece. Svjesniji jesmo i češće razmišljamo o budućnosti, ali to što smo najveći ne mora značiti da smo i najbolji primjeri. Zašto bismo mi morali biti uzori? Zar u školi nema dovoljno odraslih koji mogu prihvatiti tu odgovornost?

Ima osmaša koji nestrpljivo čekaju svoj odlazak iz osnovne škole, a ima i onih koji bi najradije pali razred pa da ostanu i budu djeca zauvijek. Svijet je ispred i jednih i drugih, nadohvat ruke, na jednakoj udaljenosti. Važno je samo tko će bolje posegnuti za onim što želi i očekuje od života.

Osmaš je samo još jedna osoba od koje se mnogo očekuje. Od pranja posuđa do mijenjanja svijeta nabolje.

Bili smo djeca prvoga razreda, a sada ludi osmaši!!!

...u prvi razred smo svi zajedno zakoračili...

...bilo nas je više...

...neki su otišli...

...ali većina nas je ostala...

...i sada... moramo se rastati...

...mnoge čemo suze prolići...

...žao će nam biti prijateljstva koje smo čuvali...

...rastati se od prijatelja, bit će nam teško...

Učenice i učenici 8.c razreda vrlo su zaigrani. Zajedno smo već 4 godine pa se svi dobro poznajemo. Većinu razreda čine dječaci. Oni su nezreli i još ne razumiju cure (barem one tako misle), ali to nije prepreka za dobro slaganje. Svi imamo jednake intelektualne mogućnosti jer smo svi vrlo pametni, samo što su neki lijepi, a neki marljivi.

Oduvijek smo malo veseliji i življiji od drugih učenika pa je 8.c već otprije poznat kao tema o kojoj se raspravlja u zbornici. Našu povijest prate i legendarne gluposti različitih vrsta, što je uzrok stalnim posjetima stručnoj službi. Još nam od 7. razreda profesori govore i opominju nas kako su nam ocjene važne za upis u srednju školu, što je velik korak za nas.

Sve što je lijepo, kratko traje, ali ovo se stvarno oduzilo!

Također smo u 7. razredu dobili još muke. Priroda se razdijelila na 3 predmeta: fiziku, biologiju i kemiju. Fiziku nam predaje naša draga i dobra razrednica Jadranka Fuček. Uvijek nas je štitila i čuvala nam leđa, ali smo znali pretjerati. Vrijeme brzo prolazi. Sada smo već osmaši, a prije nekoliko godina bili smo mala dječica. Tada smo bili razmaženi i zaigrani, a sada smo ozbiljniji.

Vrijeme je napravilo svoje. Dječaci su postali mladići te im se promijenio glas, a cure su se razvile i postale žene. Prvo je polugodište 8. razreda pri kraju i počeli smo se pripremati za srednju školu. Borimo se za svaku ocjenu (rukama i nogama, ali bez glave) i trudimo se kao magarci koji pokušavaju izići iz blata. Mi smo već odrasli i samostalni te moramo izabrati put koji će nas voditi kroz život. Ubrzo će svatko krenuti svojim putem, no sjećanja na naš 8.c razred gorjet će u našim srcima.

I tuga i plač i radost i smijeh.

Marea Novosel, 4.a

LEPTIR

Jučer gusjenica zelena,
noćas kukuljica svilena,
a danas leptir, krila šarena.

Livadom letio
i na žut cvjet sletio.

Susreo jednog leptira,
crvenih krila.

PIŠE: MARIJA TUREK, 4.a

Utjecaj glazbe na život mladih

Zašto danas neki mladi služaju samo stranu glazbu, a neki narodnjake, dok se klasična glazba rijetko ili uopće ne sluša?

Svatko je od nas različit, ima drukčije potrebe, stavove, ukuse koji su vidljivi i u području glazbe. Neke vrste glazbe služaju se zbog toga jer ih se doista voli, druge vrste radi prihvatanja u društvu, dok su neki odrasli s određenom vrstom glazbe.

Svaku vrstu glazbe slijedi imidž i ponašanje. Npr. rock glazba ima i dobru i lošu stranu. Dobra je jer se kroz tekstove uči strani jezik i progovara o nekim problemima. Loša je jer se uz neke rock glazbenike vežu droga i alkohol, a mladi se s njima poistovjećuju.

Narodnjaci se u današnje vrijeme mnogo služaju, neki to javno iskazuju, a neki to ne žele priznati. Neki ne prihvataju "narodnjake" zbog loših tekstova, glazbe koja podsjeća na loše političke odnose. Klasičnu glazbu služaju pravi zaljubljenici u tu vrstu glazbe. Takve ljude

Jesmo li stvarno slobodni

U čovjeku postoji želja koja je usaćena duboko u srcu, a jača je od svijuželja. Ona je kroz povijest dominirala ljudskim tijelima. Zbog nje su se ugasili mnogi životi. To je želja za slobodom. Sloboda je propisana svim ljudima Deklaracijom o ljudskim pravima, ali zakon se krši jer je sloboda krivo protumačena pa se čovjek smatra slobodnim ako nije rob. Ropstvo je teško kršenje slobode, smatra se događanjima iz prošlog vremena. Kad se pogleda svakidašnjica u svijetu, nema robova. Ali, odijelo ne čini čovjeka. Pogledaj ispod odijela, u svoje srce i dušu, i promisli: Jesi li stvarno sloboden?

Od rođenja, razvitka svijesti, čovjek je pod različitim utjecajima okrutna svijeta. Dijete uči jesti, govoriti, hodati, a to su osnove života. Kad njih svlada, dijete

se upisuje u školu kako bi naučilo različite pojmove i stvari nužne za rad od kojega će u budućnosti živjeti. Opet promisli, život je kao lanac. Karike ovise jedna o drugoj, kao lanac koji treba održavati, jer ako pukne jedna karika, on se raspada. Teško je održati sve te karike na broju, redovito se brinuti o njima, a živjeti u brizi, nije sloboda. Ona je u čovjeku prisutna samo dok nije razvio svijest o životu. Poslije toga karike treba održavati ili će nastupiti smrt, lanac će se razdvojiti. Čovjeku ostaju samo religioznost i vjera u bolji život. Stoga sloboda ne postoji u svijetu i nije zamišljena u čovjekovu životu. Nju možemo samo sanjati i nadati se.

PIŠE: BLAŽ GOLEŠ, 8.c

JA POLICAJAC

često smatraju čudacima. Neki slušaju klasičnu glazbu iz čudnih razloga, npr. da bi bili viđeni i poboljšali svoj status u društvu. Mladi koji slušaju određenu vrstu glazbe uopće ne prihvataju osobe drukčijeg glazbenog ukusa, ignoriraju ih, ismijavaju ih, omalovažaju.

Osobe treba prihvatići s njihovim manama i vrlinama, tako i s njihovim glazbenim ukusima.

Srećom, o ukusima se ne raspravlja.

PIŠE: ANA ILČIĆ, 8.b

JA POLICAJAC

Kad sam bio policajac, glumio sam semafor. Davao sam znakovne pješacima da krenu preko zebre. Signalizirao sam automobilima i motorima da stanu. Zabavno je to biti policajac.

PIŠE: LUKA PAPIĆ, 3.a

ZIMA JE POSTELJA BIJELA

PIŠE: MAREA NOVOSEL, 4.a

U moj grad brzinom munje, jašući na konju, dojurila je kraljica studeni — Zima. Svojim tankim ledenim prstima isplela je debeli bijeli pokrivač. Šumu je odjenula u čipkaste bijele haljine. Brežuljke je pretvorila u snježne jastuke. Bila je vrijedna pa je napravila i postelju za velikog diva. U parku je imala mnogo posla jer je morala na svaku granu stabla navući kristalne rukavice pod kojima su grane mogle protezati svoje već utrnule prste. Rubove krova ukrasila je bisernim štapićima — sigama koje, kada ih obasja sunce, izgledaju kao kristali. Pticama je naredila da ostanu u svojim toplim glijedzima. Netko to ipak nije prihvatio, a to su bila djeca. Ona na sanjkama jure kao strijеле. Kad se izdovolje, odu raditi snježnog čovjeka — snjegovića. Volim zimu jer pruža biljkama odmor, a nama djeci veselje.

Laura Latin i Nikola Benčić, 4.a

Rane v jutre

V jutre sam se rane stala.
Da curi dežđ, niesem znala.
Gledela sam čez oblok i hopala.
Vidla sem se h špiglu
i sama sebe nasmejala.

PIŠE: JANA KUDLIĆ, 3.a

Marija Posarić, 8.c

DAR

Igra je pozvala tigra
da se malo poigra.

Cvjetić im je dao dar,
jedan veliki ormar.

U ormaru su bile boje
da se igraju u troje.

DOROTEA
STRELAR i
MAGDALENA
KRSNIK, 3.a

LIJENOST

Što je lijenost? Koji su joj simptomi? Kako se dobije? Kako se lijeći? Ljenost je jako komplikiran pojam jer postoji jako mnogo vrsta lijenosti. To su: blaga lijenost, normalna lijenost i ultra-lijenost. Blaga lijenost odnosi se na ljude koji marljivo rade i zadovoljavaju kriterije na poslu. Običnu, blagu lijenost imaju samo stariji ljudi, a ne mlađi, jer oni su čiste lijenčine. Oboljeli od blage lijenosti vole raditi svoj posao, ali druge poslove ne, jer ne dobiju nešto vrijedno. Zato ih mnogi ljudi ne podnašaju. Normalnu lijenost mogu dobiti ljudi i životinje. Ljudi sa simptomima te bolesti ne rade ništa doma, nego samo nešto malo na poslu. Tu bolest mogu dobiti i mlađi, recimo kao ja. Uočio sam simptome te bolesti kada sam počeo polaziti sedmi razred Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar. Simptomi su bili jasni: umor i zaklapanje očiju u trenutku kada zapazim školsku knjigu, nemogućnost slušanja nastave zbog pospanosti te bolovi u trbuhi kada treba raditi neki posao. Kao što sam rekao, mogu je dobiti i životinje, npr. psi i mačke. Kada je dobiju, samo se izležavaju i čekaju gospodara da im da hrana, s tim da ne žele loviti miševe ili štakore. Ultra-lijenost jako je rijetka. Bolest je najčešće nasljedna. Dobije se od trenutka rođenja. Najčešće obolijevaju ljudi. Čovjek ne može obavljati nikakav posao zbog te jake bolesti. Obično oboljeli živi na nečijoj grbači, roditelja ili nekog drugoga.

Rješenje je ove bolesti slanje oboljelog u vojsku ili da se prema njemu bude jako strog i natjera ga se da radi. Teško se izlijeći. Ali, ako ste jako uporni i trudite se, čak možda uspijete!

Ako ikada vidite osobu s ovom bolešću, molimo vas da se ne družite s njom jer je bolest jako, jako zarazna!

PIŠE: ZDRAVKO ŠUŠLJEK, 8.c

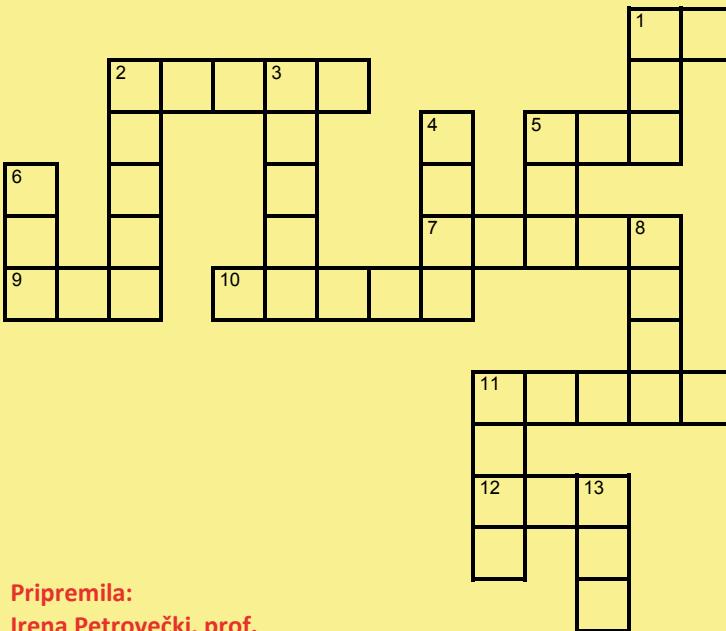
Opposite Crossword

Across

1. The opposite of off
2. The opposite of tall
5. The opposite of good
7. The opposite of heavy
9. The opposite of dry
10. The opposite of sit
11. The opposite of back
12. The opposite of happy

Down

1. The opposite of new
2. The opposite of stop
3. The opposite of left
4. The opposite of hot
5. The opposite of little
6. The opposite of high
8. The opposite of fat
11. The opposite of slow
13. The opposite of night

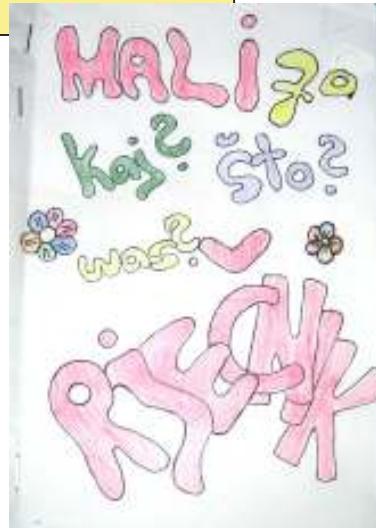

Pripremila:
Irena Petrovečki, prof.

Izradili smo trojezični rječnik

Učenici sedmih razreda sudjelovali su u projektu izrade malog trojezičnog rječnika "Das kleine KAJ WAS ŠTO - Wörterbuch", u kojemu su istraživali njemačke posuđenice u nazivlju alata i postupaka kojima se u svakodnevnom radu koristi sedam obrtnika zlatarskoga kraja.

PIŠE: MARIJAN POSARIĆ, prof.

E	A	S	I	G	E	L	K
L	F	C	M	A	U	S	U
E	F	H	U	N	D	Ä	H
F	E	L	K	A	T	Z	E
A	H	A	M	S	T	E	R
N	I	N	L	Ö	W	E	G
T	O	G	A	N	S	T	O
P	F	E	R	D	I	A	Z

Finde 12 Tiere in diesem Buchstabensalat!

/Nađi 12 životinja u ovoj salati od slova! /

Prepisivanje

Došao Ivičin tata na informacije i kaže njemu učiteljici: Vaš je sin cijeli test prepisao od najbolje učenice.

Pita nju tata: Kako znate da je Ivica prepisao od nje test, a ne ona od njega?

Učiteljica: Znam, zato što su im prva tri odgovora jednaka, a u četvrtom je ona napisala "Ne znam", a Ivica je napisao: "Ni ja".

Zakon gravitacije

Učiteljica: Zakon gravitacije objašnjava što nas drži na Zemlji.

Ivica: Ali, što nas je držalo na Zemlji prije nego što su izglasali taj zakon?!

Žao mi je

Mama: Ivice, reci bratu da ti je žao jer si mu rekao da je glup.

Ivica: Marko, žao mi je što si glup.

Skoro progutao klavir

Janko se hvali: Jednom sam svirao usnu harmoniku i progutao je!

Ivica: Hvala nebesima da nisi svirao klavir!

Mačja posla

Prvi mačak: Mijau!

Drugi mačak: Mijau, mijau!

Prvi mačak: Ne mijenjam temu!

"Njemačku" osmosmjerku i viceve
pripremo: učitelj Predrag Ceboci

Elefant, Affe, Schlangen, Kuh
we, Pferd, Hamster, Hund, Maus, Igel,
Lösungen/Riesenjäga: Katze, Gans, Lö-

KAMENI SVATOVI

6.6

AUTOR : TIN BRUČIĆ

KRAJ

Stephan Macchi i u našoj kuhinji

Stephan Macchi, vrhunski i svjetski poznati kuhar, uhvaćen je 5. srpnja u ranim poslijepodnevnim satima u Zlataru te je priveden da se nađe uz bok našoj nenađmašnoj kuharici Brankici. Za kratke inspekциje školske kuhinje Mirjana mu skoro nije dala da dođe do riječi, a bogme, kao što možete vidjeti i na slici, niti do pribora za kuhanje. Ptičica nam je prišapnula kako bismo Stephana mogli ponovno susresti u našemu gradu.

PIŠE: PREDRAG CEBOCI

Native speakers at our school

Most of students have understood native speakers very well

Braća Steve i Paul Henderson odgovarala su na pitanja koja su im postavljali učenici 8.a i 8.b te učiteljica Tanja Tomića

On Monday, 23th May we had English lesson with the native speakers from Britain. We shared that experience with pupils of 8th a grade. Names of the native speakers are Steve and Paul Henderson. They are brothers, so it was easy to talk with them. Our English teacher, Tanja, started the conversation because we were shy. It was very exciting. After that, they introduced themselves, we asked them about sports, history of Britain and the royal wedding. As they informed us about British customs and tradition, we noticed some differences between Croatia and Britain. It was interesting to listen to their rare accents. We like the way they talk more than things they said, though, everything was interesting.

PIŠU: ANA KLEMAR,
MANUELA BENKOVIĆ,
8.b; MARTIN BAJZEK, 8.a